

Rugsėjo 1-osios šventė “Ryto” gimnazijoje

5 psl.

Prezidentė irgi pasisakė kurortinės rinkliavos klausimu

Dėl mažėjančio poilsiautojų skaičiaus Palanga ketina atsisakyti „pagalvės“ mokesčio, o mūsų valdžia nuo 2 litų kurortinę rinkliavą pakėlė iki 1 euro. Ar nenusikirsime šakos, ant kurios patys sėdime?

2 psl.

Kurortas turi biomedicinos mokslų daktarę

4-5 psl.

Apie lėlininką ir jo gyvenimą

Robertas Šimonis su savo kūriniais

8 psl.

Ar skandalingoji pilis ant Vijūnėlio kranto turi naują savininką?

Nepaisant įvairiausių institucijų tyrimo, Generalinės prokuratūros kreipimosi į teismą su reikalavimu nugriauti akis visiems badantį rūmą, statinys sparčiai kyla, dengiamas jo stogas, tuoj suspindės vitrininiai langai. Nuo smalsuolių akių jį saugo aukšta metalinė tvora, o nuo įkyruolių vaikščiojimo – iki pat Vijūnėlio tvenkinio pakrantės tankiai apšodinti augalai.

3 psl.

Prezidentė irgi pasisakė kurortinės rinkliavos klausimu

Nors valdžia savo propagandiniame leidinyje vis dar gyvena iliuzijomis apie „augančius turistų srautus“, faktas, kad ši vasara Druskininkuose kaip niekad liūdna, bado akis. Sustoję turistų srautai iš Rusijos, į kurią šitiek metų orientavosi mūsų turizmo strategai, nors buvo nekart perspėti diferencijuoti rinkas, smogs per visų kišenes. Ieškodami išeičių, kaip išlaikyti poilsiautojus, vieni kurortai žada apskritai neimti jokių „pagalvės“ mokesčių, o štai mūsų valdžia ši mokesčių nusprendė padidinti net 73-imis procentais. Dėl mažėjančio poilsiautojų skaičiaus Palanga ketina atsisakyti „pagalvės“ mokesčio, o mūsų valdžia nuo 2 litų kurortinę rinkliavą pakėlė iki 1 euro.

Palanga žada atsisakyti „pagalvės“ mokesčio

Palangos savivaldybė svarsto galimybę atsisakyti „pagalvės“ mokesčio. Nuo 2012 m. į Palangą atvykstantys atostogauti ir čia apsiestoje poilsiautojai savivaldybei turi mokėti 1 Lt kurortinę rinkliavą. Palangos meras Šarūnas Vaitkus teigia, kad savivaldybė jau dirba prie naujo projekto, kuriuo būtų atsisakyta „pagalvės“ mokesčio, tačiau vietoj jo būtų įvestas naujas - automobilio mokesčio, kuris būtų mokamas įvažiuojant į Palangą. Svarstoma, kad šis vienkartinis mokesčio galėtų būti 10 Lt už automobilį. „Taip būtų sumažintas žmonių, kurie šiaip sugalvoja vakarui atvažiuoti pasivažinėti po Palangą, skaičius. Atvykę į zoną poilsiautojai taip pat būtų skatinami nebevažiuoti iš čia. Mūsų tikslas, kad čia būtų važinėjama ne automobiliais, o dviračiais“, - teigė Palangos meras Š. Vaitkus. „Tokių atvejų atsisakytume ne tik „pagalvės“ mokesčio, bet gal net ir parkavimo mokesčių. Centre galbūt atsirastų stovėti draudžiantys ženklai. Mūsų tikslas – kad žmonės vaikščiotų ir važinėtu dviračiais“, - teigė jis. Palangos vadovas mano, kad automobilio mokesčio savivaldybei padėtų surinkti daugiau lėšų nei dabar galiojantis „pagalvės“ mokesčio. Tuo pačiu būtų mažinama oro tarša, žmonės pratinti gyventi sveikai – persėsti iš mašinos ant dviračio.

Valdžios sprendimą kritikuoja dešinieji

Apie Druskininkų valdžios sprendimą, Lietuvai įvedus eurą, padidinti kurortinę rinkliavą nuo 2 litų iki 1 euro, nekart rašė vietos ir šalies žiniasklaida. Nėgana to, šitokią sprendimą priėmusi Druskininkų savivaldybė viena pirmųjų puolė pasirašinėti Geros verslo praktikos, įvedant eurą, memorandumą.

Ką apie tokius Druskininkų valdžios veiksmus mano šalies premjeras A. Butkevičius, taip pat buvo rašyta. O ką jis viešai gali pasakyti apie įtakingą bendrapartietį, savo pavaduotoją R. Malinauską? Varnas varnui, kaip sakant, akies nekerta. Dėl 73-imis procentais didėjančios kurortinės rinkliavos Druskininkuose, įvedus eurą, A. Butkevičiui akis mėgino atverti Seimo narys, konservatorius J. Razma. „Jei savivaldybė, kuri, ne paslaptis, yra visiškai kontroliuojama mero, įtakingo socialdemokrato Ričardo Malinausko, padaro tokį veiksmą, manau, kad iš moralinės pusės bet kuris verslininkas gali paklausti: „Ko jūs iš mūsų reikalaujate, jei jūsų pačių partiečiai elgiasi visiškai priešingai, - naujienų portale 15min.lt rašė J. Razma. - Atsakydamas į šį klausimą, premjeras kažką neaiškiai sumurmėjo, kad taip gal dar nebus nuspręsta, kad dėl šio mokesčio taryba dar diskutuoja... Matome, kad birželio 30 d. Druskininkų

savivaldybės taryba nusprendė, kad nuo 2015 m. balandžio 1 d. bus renkama vieno euro dydžio vietinė rinkliava, skaičiuojama nuo apgyvendinimo paslaugos gavėjams suteiktų nakvynių skaičiaus. Kitaip tariant – vieno euro „pagalvės mokesčio“ – už vieną nakvynę asmeniui. (...) Tai negeras ženklas visam verslui, raginamam nedidinti prekių ar paslaugų kainų, kviečiamam pasirašyti Gerosios verslo praktikos, įvedant eurą, memorandumą, kad nebūtų diskredituotas visas procesas, taip pat ir gąsdinamam baudomis, jei tokių veiksmų bus pastebėta. Šis pavyzdys parodo, kad įtakingi socialdemokratų, matyt, gali visiškai nepaisyti savo partijos pirmininko, dabartinio premjero pozicijos, turbūt žinodami jo charakterio savybes ir negebėjimą pareikalauti tam tikrų sprendimų. Tokie pavyzdžiai neuteikia pernelyg optimistiškai laukiant Lietuvai istorinės, euro įvedimo datos. Kyla abejonių, ar Premjeras apskritai sugebės suvaldyti visus galimus negatyvius procesus ir sutramdyti tuos, kurie būtų linkę papiktnaudžiauti valiutų virsmo laikotarpiu“.

Klausimas Prezidentei

O kaip ši Druskininkų valdžios sprendimą vertina šalies prezidentė Dalia Grybauskaitė?

„Rugpjūčio 18 d. oficialiai pranešta, kad R. Malinausko vadovaujama Druskininkų savivaldybė viena pirmųjų atsiliepė į Ūkio ministerijos iniciatyvą prisijungti prie Geros verslo praktikos memorandumo, taip pat ragino ir Druskininkų verslininkus, įmones, įstaigas bei organizacijas sąžiningai perskaiciuoti kainas pasitinkant eurą. Tačiau to paties R. Malinausko vadovaujama Druskininkų savivaldybės taryba šįmet birželio 30 d. savivaldybės tarybos posėdyje priėmė sprendimą, pagal kurį vietinė rinkliava už nakvynės teikimo paslaugas, vadinamasis „pagalvės mokesčio“, nuo kitų metų balandžio 1 d. išaugs beveik 73 procentais: nuo 2 Lt iki 1 euro, jei Lietuva nuo 2015-ųjų sausio 1 d. įsives bendrą

jį ES valiutą eurą. Kokia Jūsų nuomonė, ar aukščiausių šalies vadovų kalbas apie tai, kad įvedant eurą Lietuvos gyventojai nenukentės finansiškai, R. Malinausko vadovaujama savivaldybė nesumalė į miltus? Ar toks Druskininkų valdžios elgesys, siekiant kuo daugiau surinkti lėšų į vietos biudžetą, nėra spjūvis į oficialią Lietuvos valstybės politiką – įvedant eurą pinigų keitimo santykį taikyti palankesniu vartotojui? – „Druskonis“ paklausė šalies prezidentės D. Grybauskaitės.

Iš prezidentūros atėjo labai aiškus ir tiesus atsakymas: „Prezidentė yra ne kartą pabrėžusi, kad ruošiantis euro įvedimui Vyriausybė turi užtikrinti, kad nebūtų piktnaudžiaujama prekių ir paslaugų kainų didinimu. Sąžiningo elgesio turi būti reikalaujama ne tik iš verslininkų, bet ir iš vietinės valdžios, kuri yra arčiausiai žmonių“.

Iš verslo reikalauja, o patys?

„Nors valdžia deklaruoja, kad nuo kitų metų Lietuvoje įvedus eurą prekių ir paslaugų kainos neturėtų kilti, valdininkai kuria planus, kaip surinkti daugiau lėšų į valstybės išdą rinkliavų pavidalu. Šis užmojis maskuojamas skaičiavimo patogumu, - portale lzinios.lt savo rašo Kazys Kazakevičius. - Kai kurie politikai pabrėžia, kad taip diskredituojama pati euro įvedimo idėja, o Finansų ministerija teisinasi dar tobulinsianti savo parengtą projektą. Tuo pat metu Finansų ministerijos valdininkai dėl euro įvedimo siūlo koreguoti ir vietinės rinkliavos, kurios dydį tvirtina savivaldybės, nustatymo tvarką. Norima nepalikti nuostatos, kad šios rinkliavos dydis nustatomas litais be centų. Tokiu būdu vietinės rinkliavos suma turėtų būti perskaiciuojama į eurus nuo kitų metų pradžios nustatytu kursu nedidinant pačios rinkliavos. Tuo nepatenkintos savivaldybės, siūliusios ir vietinės rinkliavos dydį apvalinti iki euro be centų. Tačiau, kaip teigiama Finansų ministerijos parengtų pataisų aiškina-

majame rašte, dėl tokių norų padidėtų kai kurios vietinės rinkliavos. Ir tai prieštarautų su euro įvedimu susijusių teisės aktų nuostatomis. Vis dėlto apsukresni valdininkai rado būdą, kaip apeiti tokių reikalavimą. Druskininkų savivaldybė kitamet iki 1 euro didina šiuo metu 2 litus siekiantį mokesčių poilsiautojams už kurorte praleistą naktį. Kaip sakė Druskininkų meras Ričardas Malinauskas, toks siūlymas atsirado po ilgų diskusijų tiek su verslininkais, tiek savivaldybės taryboje. „Šiuo metu nustatytas mokesčio už nakvynę labai mažas. Verslas pageidauja organizuoti dar daugiau parodų, vakarų ir kitokių renginių. O tam reikia lėšų“, - dėstė R. Malinauskas“.

Ar nenusikirsime šakos?

Ar tikrai šiuo metu nustatytas mokesčio už nakvynę toks jau mažas? Ar 73-imis procentais pakėlė kurortinę rinkliavą, nenusikirsime šakos, ant kurios patys sėdime? Ką reiškia padidėjęs mokesčių, sakykim, keturių suaugusių asmenų šeimai iš Vilniaus? Ogi tai, kad vietoj 8 litų už naktį jie turės mokėti kone dvigubai daugiau – beveik 14 litų duoklę vietos išdui. Ką reiškia 1 euro rinkliava svečių namų savininkui, imančiam nuo žmogaus po 30 litų už naktį? Ogi didžiulį mokesčių – daugiau kaip 10 procentų. Ar jums teko kada nors girdėti, ar jūs matėte kada nors gyvenime, kad verslas staiga pulėtų prašyti valdžios, kad ši pakeltų mokesčius? Paklauskime, tu, kurie buvo laimingi pakviesti į tą istorinę valdžios diskusiją, kurioje ir „gimė“ idėja „pagalvės“ mokesčių padidinti nuo 2 litų iki 1 euro. „Ten buvo kalbama apie deklaraciją, kad verslas nekeltų kainos, įvedus eurą. Paskui kalba užėjo apie kurortinę rinkliavą. Rimtų svarstymų, diskusijų nevyko, viskas buvo repilikų, komentarų lygyje. O sprendimas buvo priimtas, taip sakant, tyliu pritarimu“, - pasakojo susitikime dalyvavę keli Druskininkų verslininkai.

„Druskonio“ inf.

Premjero bendražygis įsivažiavo: druskininkiečiams „bus kuo pakurti krosnis“

Mindaugas JACKEVIČIUS, Šarūnas ČERNIAUSKAS, www.delfi.lt

Druskininkų meras Ričardas Malinauskas nusiteikęs dar mažiausiai trejus metus iš savivaldybės kišenės leisti propagandiniu pakrikštytą leidinį „Mano Druskininkai“.

Liepos pabaigoje baigėsi Druskininkų savivaldybės skelbtas konkursas leidinio spausdinimo paslaugoms įsigyti. Laimėtoja tapo „Lietuvos ryto“ spaustuvė, pasiūliusi trejus metus „Mano Druskininkus“ spausdinti už 476,16 tūkst. Lt – beveik po 159 tūkst. Lt per metus.

Centrinio viešųjų pirkimų portalo pateikiamais duomenimis, konkurse buvo du dalyviai. Antroje vietoje liko bendrovė „ARX Reklama“ su beveik dvigubai didesne kaina – daugiau kaip 939 tūkst. Lt.

Liepą Vilniaus apygardos administracinis teismas atmetė Drus-

kininkų savivaldybės tarybos, administracijos, administracijos direktoriaus ir Švietimo centro skundą, kuriuo be pakeitimų buvo paliktas galioti Žurnalistų etikos inspektorės Zitės Zamžikienės sprendimas. Šiuo pripažinta, kad savivaldybė, leisdama nemo kamą laikraštį „Mano Druskininkai“, padarė įstatymų pažeidimus.

Savivaldybė su tuo nesutiko ir pateikė apeliacinį skundą, kurį nagrinės Vyriausiasis administracinis teismas. „Kol kas imti vykdyti teismo apskųsto sprendimo, kurio teisėtumas dar iki galo neišaiškintas teisme, mes negalime. Todėl, galima sakyti, kita pusė tiesiog naudojasi ta ginčo teisme situacija“, – susidariusią situaciją komentuoją žurnalistų etikos inspektorės patarėjas Deividas Velkas.

Juokauja, kad geriau degs krosnyje

Laikraščio „Druskininkų nau-

jienos“ vyriausiasis redaktorius Romas Sadauskas-Kvietkevičius aiškina, kad padėtis nepasikeitė: į teismo sprendimus neatsižvelgiama. „Suprantu, kad jie neįsisteigė, bet reikėtų juos turėti omenyje prieš sudarant ilgalaikes sutartis, išpareigojimus, plečiantis. Šiuo atveju vyksta plėtra prieš pat uždarymą“, – DELFI sakė nepriklausomo leidinio vyriausiasis redaktorius.

R. Sadauskas-Kvietkevičius stebisi premjero Algirdo Butkevičiaus išvedžiojimais, kad atsakomybę turi prisiimti ne R. Malinauskas, o savivaldybės taryba. Juk, sako pašnekovas, taryboje absoliučią daugumą turi socialdemokratų, o R. Malinauskas – socialdemokratų partijos valdybos ir prezidiumo narys, partijos pirmininko pavaduotojas, Druskininkų skyriaus pirmininkas,

„Čia kaip su žaliais žmogeliukais Ukrainoje: ne mūsų, bet kaip

ir mūsų. Tai paprasčiausias išsisukinėjimas“, – ironizuoja pašnekovas. Jo žiniomis, premjeras puikiai žino situaciją, bet nenori skriausti įtakingo partijos veikėjo. R. Sadauskas-Kvietkevičius primena, kad R. Malinauskui nekliuvo ir dėl tvoros skandalo: nėra politinės valios net politiką pabarti.

„Leidinyje pakeitė popierių: mes tuo džiaugiamės. Anksčiau buvo žurnalinis popierius, kuris nelabai dega krosnyje, o dabar jis puikiai dega krosnyje, tad kviečiame savo skaitytojus, jei kur valdiškoje įstaigoje ar prekybos centruose pamato sukrautus laikraščius, visą krūvelę pasiimti. Jie dega maždaug kaip drebūlinės malnos“, – juokėsi R. Sadauskas-Kvietkevičius.

Jis stebisi mokesčių mokėtojų pinigų taškymu bylinėjimuisi su valstybe teismuose. Žurnalistas sako lauksiantis galutinio teismo sprendimo. Jis nesitiki, kad spren-

dimas gali būti koks nors kitoks, tačiau jau dabar aišku, kad procesas užtruks.

„Tikslas – pratempti iki pat savivaldos rinkimų ir skleisti vienašališką informaciją, kurią etikos inspektorius tarnyba pavadino grupiniu politinių interesų tenkinimu. Tie interesai bus tenkinami iki pat rinkimų, kad būtų gauti palankūs rinkimų rezultatai“, – prognozuoja R. Sadauskas-Kvietkevičius.

Jis taip pat stebisi nustatytu 10 tūkstančių leidinio tiražu: rajone gyvena per 20 tūkst. gyventojų, taigi šeimai tenka daugiau nei po vieną leidinį. „Mano Druskininkai“ mėtomis į gyventojų pašto dėžutes, platinami geltonaisiais autobusukais, leidinį galima rasti didžiuosiuose prekybos centruose bei valdžios įstaigose.

R. Malinauskas praėjusios savaitės ketvirtadienį į telefono skambučius neatsiliepė.

Ar skandalingoji pilis ant Vijūnėlio kranto turi naują savininką?

Dar vis netyla kalbos apie didingos pilies statybas miesto parke, šalia Vijūnėlio tvenkinio. Nepaisant įvairiausių institucijų pareigūnų įtarimų bei tyrimų, Generalinės prokuratūros kreipimosi į teismą su reikalavimu nugriauti akis visiems badantį rūmą, statinys sparčiai kyla, dengiamas jo stogas, tuoj suspindės vitrininiai langai. Nuo smalsuolių akių jį saugo aukšta metalinė tvora, apkamšyta balta statybine plėvele, o nuo įkyruolių vaikščiojimo – iki pat Vijūnėlio tvenkinio pakrantės, skalaujamos vandens, tankiai apšodinti įvairiausi greit vešintys augalai. Po savivaldybės tarybos posėdžio rugpjūčio 26-ąją aplink žymiasias statybas nutarė pasivaikščioti Tarybos opozicijai atstovaujantys politikai.

Lietus „apnuogino“ betono luitą

Opozicijai priklausantys savivaldybės tarybos nariai kartu su aktyviais druskininkiečiais apžiūrėjo Vijūnėlio pakrantę ir šalia jos kylantį rūmą

Turtus ir sėkmę nešė aitvarai?

Prie pastato Turistų gatvėje 13 ištis nelengva prisibrauti. Per dailią, bet aukštą ažūrinę metalo tvorą dabar jau nieko neįžvelgsi – ji aklina uždengta baltu audeklu. Tarybos nariai, atstovaujantys opoziciją, Karolis Kaklys, Donatas Mizaras, Juozas Šarkus ir Juozas Kudarauskas, pasibaigus posėdžiui rugpjūčio 26 d. nusprendė apžiūrėti didingą, druskininkiečių vadinamą pilimi, pastatą už Europos Sąjungos fondų pinigų sutvarkytame, miestelėnų pamėgname Vijūnėlio parke. Visai netoli viešo paplūdimio, dengiamas medžių guoto, toliau kyla galingas statinys. Daugiau nei 600 kv. metrų ploto rūmas iš toli traukia kiekvieno akį. Iškilį pilį druskininkiečių mėgstamoje pasivaikščiojimų vietoje gyvai aptarinėja ir vietiniai, ir atvykėliai. Juk ne kiekvienam mirtingajam nuskiltų laimė susirešti būstą kone miesto centre, puikaus kurorto parko vidury.

Ilgai kalbose apie išskirtinį statinį bei jo savininką buvo linksnuojama alytiškio Romo Baranausko pavardė. Ir kokie aitvarai sunėšė eiliniam vienos įmonės apsaugos darbuotojui tokius turtus ir sėkmę – miesto parke padidintą žemės sklypą, nepaisant nieko kylantį neregėtą dvarą bei sklandžiai įvairiose instancijose tvarkomus popierius? Pats R.Baranauskas su žurnalistais į kalbas nesileido, negana to, tarsi nuplikytas mesdavo telefono ragelį.

Smalsūs druskininkiečiai greitai padarė savo išvadą. Argi ne R.Baranausko brolis dirba kurorto prokuratūroje, šio žmona ir R.Baranausko duktė – Druskininkų savivaldybėje? O R.Baranaus-

ko sesuo argi ne alytiškių bendrovės „Parama“, dosniai semiančios Druskininkų valdžios užsakymus, bei valdančios druskininkiečių komunalinį ūkį, vadovo žmona?

Dar daugiau praėivių smalsumą žadino savaitgaliais aptvertoje Turistų g. 13 teritorijoje pasirodanti pati miesto galva – meras Ričardas Malinauskas, kartais vienas, kartais su giminaičiais, šeiminiškai besizvalgantis po statybas.

Radiniai pakrantėje

Rugpjūčio 26-ąją lynojo, todėl žolė buvo šlapia. Keturi opozicijai atstovaujantys Tarybos nariai leidosi slidžiu šlaitu link Vijūnėlio tvenkinio pakrantės ties Turistų g. 13 namu – ten, kur ištis kiekvienam piliečiui vaikščioti galima. Tačiau šiuo atveju tai padaryti nėra paprasta – pakrantė iki pat tvenkinio vandens tirštai užšodinta dekoratyviniais augalais. Suvešėję keliomis eilėmis augantys įvairiausi duriantys, besipinantys, spygliuoti augalai sėkmingiau nei bet kokia tvora apsaugos pilies gyventojų privatumą. O kad žmonės pagal įstatymą turi teisę laisvai vaikščioti bet kokio vandens telkinio pakrante 5 metrus nuo vandens – kam čia rūpi?

Ties kranto linija akį patraukė nejudrūs vandens gyviai – didelės negyvos geldelės. Tie, kas lankydavosi prie Vijūnėlio tvenkinio anksčiau, paliudys – niekada dar tokių didžiulių ir tokios gausybės žuvusių vandens padarų nėra matę.

Politikų dėmesį patraukė dar vienas radinys. Iš smėlio po lietaus pūpsojo nemažas betono gabalas su kyšančiais armatūros strypais. Gal čia fragmentas išbetonuotos atraminės kranto sienelės, prieš

gerus metus sukėlusios statytojui Romui Baranauskui nemažai nemalonumų?

Ar pažeidimai buvo pašalinti?

„Romui Baranauskui (toliau – statytojas) dėl betoninių blokų atraminės sienelės, pastatytos pažeidžiant teisės aktų reikalavimus Vijūnėlio tvenkinio pakrantės apsaugos juostoje, Turistų g. 13, praėjusių metų liepos 9 d. buvo surašytas reikalavimas imtis priemonių, kad statinys atitiktų projekto sprendinius ir teisės aktų reikalavimus. Statytojui informavus apie pašalintus pažeidimus, Inspekcija 2013 m. spalio 3 d. patikrino ir nustatė, jog atraminė sienelė pilnai išardyta (pašalinta)“, – teigiama Alytaus teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros skyriaus vedėjo Raimondo Dargio rašte.

Iš Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento informacijos matyti, kad R.Baranauskui už nustačius aplinkosaugos pažeidimus buvo surašytas ATPK protokolai, paskirta bauda bei privalomasis nurodymas pašalinti pažeidimus. Druskininkų aplinkosaugos agentūros darbuotojai, 2013 m. spalio 10 d. patikrinę esą nustatė, kad pažeidimai pašalinti ir reikalavimas atstatyti Vijūnėlio tvenkinio kranto liniją į pradinę būklę vykdomas.

O kas, jeigu praėjusių vasarą statytojai betoninės sienelės nepašalinę, o paslėpė ją po smėliu? Ar toks betono luitas su strypančiais armatūros strypais ties tvenkinio vandens linija nėra aplinkosaugos pažeidimas? O gal objektas Turistų g. 13, kaip kalbama, iš tiesų jau parduotas, ir naujieji savininkai ėmėsi diktuoti savas taisykles?

Visi veiksmai galimi

Klausiamo Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos Alytaus teritorinio skyriaus vedėją Raimondą Dargį – ar jis ką nors žino apie naujuosius radinius prie Vijūnėlio?

- Anksčiau buvo teigiama, jog betoninių blokų atraminė sienelė, pastatyta Vijūnėlio pakrantės apsaugos zonoje Turistų g. 13, išardyta dar pernai. Tačiau prieš savaitę, vaikštinėdami ten su vietiniais politikais, savo akimis matėme iš smėlio belendantį betono luitą su armatūros strypais. Ar ten negali būti toji, jau seniai turėjusi būti pamiršta, sienelė?

- Jie buvo daręsi pakrantės sutvarkymo projektą, derinę jį su gamtosauga. Todėl dėl šito aš nieko negaliu pasakyti – ar ten buvo numatytas kažkoks kranto tvirtinimas, ar ne. Pagal mūsų reikalavimus ta sienelė buvo išardyta ir mes buvom patikrinę. Bet tai buvo žymiai anksčiau.

- O ar negalėjo gausūs šių metų lietūs „demaskuoti“ pėdsakus?

- Jeigu jūs norite pranešti, palikite pranešimą Druskininkų skyriuje, turim „karštosios linijos“ informacinį telefoną, o kas dabar ten vyksta, negaliu pasakyti, reikia pasižiūrėti – kur ir kas ten nuaplauta. Statybos metu ten buvo betono blokai sudėti, be jokių armatūrų, be nieko.

- Gal galit pasakyti, kada buvo išduota pažyma dėl R.Baranausko statinio Turistų g. 13, ant Vijūnėlio tvenkinio kranto, baigtumo ir atitikimo projektui pagal išduotą statybos leidimą?

- Pirmas prašymas buvo sausio 15 dieną. Pirmoji pažyma buvo išduota 2014 metų sausio 20 dieną. Kaip žinot, yra generalinės prokuratūros ieškiny dėl šito statinio, o

draudimų ar areštų nėra uždėta, taigi visi veiksmai galimi.

- Ar tiesa, statinys Turistų g. 13 pakeitė savininką? R.Baranauskas jį pardavė?

- Koks skirtumas, parduotas ar ne – pažeidimai juk niekur nedingsta. Kas liečia patį pastatą, jis susitvarkė ir projektus, ir korektūras. Ieškiny prokuratūros yra dėl kitų dalykų, dėl teritorijų planavimo dokumentų teisėtumo. Tam yra teismai. O duomenų apie pirkimo-pardavimo ar kitokius sandorius mes nepasakysim, tam yra Registrų centras.

Kol kas vyksta tyrimas

Gavęs vietinių opozicijai atstovaujančių politikų paklausimą, ar atvirai Vijūnėlio tvenkinio pakrantės apsaugos juostoje matomas betoninės sienelės fragmentas gali būti aplinkosaugos pažeidimas ir ar tikrai visa atraminė sienelė buvo, kaip reikalaujama, išardyta, o ne paslėpta po smėliu, Druskininkų aplinkos apsaugos agentūros vedėjas Sigintas Kvaraciejus teigė, jog vyksta tyrimas. Rugpjūčio 29-ąją aplinkosaugininkai su statybos inspektoriais objektą patikrino vietoje ir iš tiesų pamatė lietaus išplautą gelžbetonio elementą su armatūra. Statinio savininko pareigūnai ketina paprašyti pateikti paaiškinimą, kas ten per daiktas ir iš kur jis atsirado.

„Druskonio“ šaltinių žiniomis, didingojo statinio Turistų g. 13 savininkas iš tiesų jau yra kitas. Statybos inspektorių ir aplinkosaugininkų patikrinime naujasis pilies šeimininkas nedalyvavo. Buvo atvykęs tik jo atstovas. Įdomu, jog tas atstovas – geras mero Ričardo Malinausko draugas bei bendražygis, Grūte gyvenantis Laimutis Pečiukevičius.

„Druskonio“ inf.

Degė ir žolė, ir automobilis

Rugpjūčio mėnesį savivaldybėje užregistruoti trys gaisrai. Ugniagesiams gelbėtojams keturis kartus teko skubėti į gelbėjimo darbus. „Žmonės tikrai ėmė labiau saugoti ir gamtą, ir savo turta“, – palyginti ramiai praėjusiu mėnesiu džiaugėsi priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos vyrai.

Rugpjūčio 4 dieną Vieciūnų

kaime išdegė apie 40 arų miško paklotės. 8 dieną, paryčiais, 5 val. ryto, gaisrininkai skubėjo į Vilkanastrų kaimą, kur liepsnojo į krūvą suverstos medžių šakos. Matyt, išvakarėse kažkas sukrovė šakas, padegė ir, neišitikinęs, jog ugnis tikrai išblėso, paliko nakčiai.

12 dieną, iškart po vidurdienio, gelbėtojai buvo iškviešti į sankry-

žą M.K.Čiurlionio g. 99, netoli didžiosios „Maximos“, nes ten po įvykusios autoavarijos nuo gatvės dangos teko surinkti išsiliejusius tepalus bei kitokius teršalus. Tą pačią dieną, po kelių valandų, tokiais pat darbais ugniagesiams po autoįvykio teko užsiimti P.Cvirkos ir L.Giros gatvių sankryžoje.

Rugpjūčio 22 d. Didžiasalio kaime eismui trukdė ant važiuojamosios kelio dalies užvirtęs medis. Gelbėtojai supjaustė jį grandi-

niniu pjūklų ir pašalinę nuo kelio.

Netikėta nelaimė rugpjūčio 24 d. vakare, apie 20 val., nutiko 2005 metų gamybos lengvojo automobilio BMW530 vairuotojui M.V. Bandant užvesti mašiną, stovėjusią prie M.K.Čiurlionio g. 41, netoli vilos „Linksmas“ pastato, transporto priemonė netikėtai užsidegė. Apsvilo automobilio variklio skyrius ir priekinis antvožas. Savininkas žalą įvertino 1000 litų. Manoma, jog dėl gaisro kaltas

trumpas jungimasis elektros instaliacijoje.

Rugpjūčio 26 d. vakare, apie 22 val., bendrojo pagalbos telefono tarnyba pranešė gelbėtojams, jog būtina patekti į butą Gardino g. 15. Ištraukiamomis kopėčiomis ugniagesiai pro langą pateko į ketvirtajame aukšte esančias patalpas. Viduje rastas negyvo buto savininko 60 metų J.P. kūnas.

„Druskonio“ inf.

Kurortas turi biomedicinos mokslų

Izabelė ŪSIENĖ

Aiškliai, tiksliai ir neginčytinai apie žmogų kalba jo gyvenimo svarbiausi rodmenys. Bet pirmiausia visada norisi pastebėti išskirtinius faktus. Druskininkų gydyklos gydymo skyriaus vedėja Giedrė Taletavičienė, kaip druskininkietė, savaip pažymėjo kurorto jubiliejų – 220-tąsias metines. Gegužės 30-tą dieną, kai mieste šurmuliavo jubiliejinė šventė, ji gynėsi biomedicinos mokslų daktaro disertaciją. Taigi Druskininkuose mes turime mokslų daktarę kurortologijos srityje. Visgi svarbiau yra tai, kas lėmė šią sėkmę. Be abejo, jos asmenybės bruožai: talentas, darbštumas, atkaklumas, gebėjimas susitelkti ir taip planuoti savo gyvenimą, kad nenukentėtų šeima, darbas, studijos, o viso to išdava – dar ir mokslų daktaro laipsnis. Juolab kad tai yra pirmoji mokslų daktaro disertacija kurortologijos srityje, parengta ir apginta Lietuvoje po 1990 metų. Išties įdomu ir labai džiugu, kad ši moteris gyvena ir dirba mūsų gražiam mieste. Didžiuojamės. O kas buvo šios sėkmės garantas, apie tai šiandien ir kalbėsime su Giedre Taletavičiene. Moters, motinos laimė, juolab mokslininkės karjera nenukrinta iš dangaus. Bet šiuo metu Giedrė giedrai šypsosi ir nesijaučia išskirtinė. Apie savo šeimą lakoniškai paaiškina. Gimusi ir augusi inteligentų šeimoje. Abu tėvai inžinieriai. Jos vyras Virgaudas - gydytojas, taigi kolega ir bendražygis. Dukros sėkmingai baigusios mokslus.

- Pirmiausia ir norėtume sužinoti, kokia jūsų meilės ir santuokos istorija?

Giedrė. Nesitikėkite pikantiškų faktų ar melodramišku istorijų. Kartu su Virgaudu studijavome Kauno medicinos institute. Buvo tokie studentų statybiniai būriai (SSB). Vasarą reikėdavo 2 mėnesius dirbti plačiosios Tėvynės laibui. Susipažinome visai netoli Druskininkų – Gerdašiuose. Nuo to laiko daug vandens nutekėjo – 30 metų. Draugavome trejus, o šiuo metu esame susituokę jau 27 – eri metai. Neteko blaškytis, abejoti ar kitaip būti išbandytiems – buvome vienas kitam skirti ir tebesame poroje.

- Kada atvykote į Druskininkus? Ar visą laiką dirbote gydykloje?

Giedrė. Į Druskininkus atvykome pagal paskyrimus 1989 metais. Dukra Aistė tuomet buvo pusės metų. Vyras pradėjo dirbti „Draugystės“ sanatorijoje, o aš dar metus auginau dukrą. 1990 -1991 metais atlikau internatūrą Druskininkų ligoninės vidaus ligų skyriuje, o vėliau, iki 1998 metų, dirbau Greitosios medicinos pagalbos skyriuje gydytoja, nuo 1998 m. - VŠĮ Valstybės ir savivaldybių tarnautojų centre „Dainava“. Gydykloje pradėjau dirbti tik nuo 2005 metų. Bet nepalikau ir puikaus „Dainavos“ kolektyvo. Čia iki šiol tebedirbu būdinčia gydytoja.

- Kaip sekėsi pirmieji darbo metai ir kaip atrodė tuo metu Druskininkų gydykla?

Giedrė. Dirbti čia pradėjau po

Giedrė Taletavičienė neseniai apsigynė biomedicinos mokslų daktaro disertaciją

Druskininkų gydyklos rekonstrukcijos. Kadangi vyras Virgaudas jai vadovavo nuo 2001 metų, jis aktyviai dalyvavo Druskininkų gydyklos atkūrimo darbuose. Grįžęs namo, jis noriai dalijosi savo mintimis, idėjomis apie vienos ar kitos procedūros atlikimo technologijų įdiegimą, kartu analizavome literatūrą, gydymo metodikas. Todėl man ši įstaiga nebuvo svetima.

- Kaip gimė idėja ryžtis dar ketverių metų studijoms? Pasirinkti kryptį, kuri Lietuvos medicinos moksle buvo primiršta?

Giedrė. Atkūrus gydyklą, iškilio rimta problema – nebuvo naujų mokslinių tyrimų, kurie pagrįstų mineralinio vandens, gydomojo purvo poveikį žmogaus sveikatai, jo taikymą ligų profilaktikai ir gydymui. Visos metodikos rengtos iki 1990-ųjų. Virgaudas, kaip gydyklos vadovas, suprato, kad šią mokslinę veiklą reikia atnaujinti. Virgauto iniciatyvą palaikė ir miesto valdžia. Pritarė šalies Švietimo ir Ūkio ministerijos. Šia veikla domėjosi ir Kauno medicinos universitetas. 2007 metais buvo sukurtas Lietuvos kurortologijos tyrimų centras, kuriame atkakliai ir kantriai darbavosi 2 žmonės – Kęstutis Ramanauskas ir šviesios atminties doc. dr. Valentinas Jankauskas. Buvo surinkti ir apibendrinti senieji kurortologijos tyrimai, parengtos dvi studijos apie mineralinio vandens ir gydomojo purvo taikymą kurortuose. Kauno medicinos universiteto profesorius habil. dr. Alfonsas Vainoras pasiūlė man tiesiogiai įsijungti į šią veiklą – atlikti mokslinį tiriamąjį darbą, panaudojant Kauno kardiologijos instituto ir Kauno technologijos universiteto mokslininkų sukurtą naują tyrimo metodiką. Šios metodikos esmė – analizuoti širdies veiklą procedūrų metu ir iš to spręsti apie procesus, vykstančius visame organizme tuo metu, kai atliekama procedūra. Sutikau, nors žinojau, kad lengva nebus. Taip buvo nulemtos mano vėlyvosios studijos. Vaikai jau išauginti - ryžausi ketverių metų doktorantūros studijoms.

- Kaip jautėtės, patapusi studente? Kaip sekėsi suderinti studijas, darbą ir šeimos pareigas?

Giedrė. Grįžau į universitetą, dabar jau pavadintą Lietuvos sveikatos mokslų universitetu. Vėl ga-

vau studento pažymėjimą – keistas ir džiugus pojūtis. Baimės kodėl nepajutau, nors abejonių, ar sugebėsiu, buvo. Stengiausi mokytis sistemingai, ne priešokiais. Vienerius metus truko teorinių dalykų studijos, vėliau - duomenų rinkimas ir analizė. Reikėjo pateikti du straipsnius tarptautiniuose leidiniuose, dalyvauti konferencijose ir parengti baigiamąjį darbą – disertaciją. Gyvenimo ritmas pasikeitė. Pirmaisiais mokslo metais kartą ar du kartus per savaitę vykdavau į Kauną klausyti paskaitų. Važiudavau autobusu, nes tuo metu galėjau paskaityti ar paprasčiausiai atsipalaiduoti. Namuose daugiausia dirbau naktimis – esu pelėdos tipo. Kita vertus, negaliu rimtai susitelkti, kai mane „spaudžia laikas“. Naktį galėjau dirbautis ramiai, kiek leido fizinės galios. Vyras rėmė visais atžvilgiais – dalijomės darbus šeimoje, dukros jau buvo suaugusios, bendras tikslas visus vienijo. Dabar galėčiau sakyti, kad šeima visada remia – tiesiogiai ar netiesiogiai. Geras vyras ir supratingi vaikai. Ir bendradarbiai. Neatsisakiau ir darbo „Dainavoje“. Pavyko suderinti budėjimų grafikus. Medicinos mokslo pagrindai, nuoseklus studijavimo įpročiai buvo suformuoti, planuoti veiklą išmokė gyvenimas, todėl stengiausi viską atlikti laiku, kad išvengčiau bereikalingo skubėjimo ar įtampos. Man patinka analizuoti, gilintis, studijuoti, labai įdomu gauti rezultatą, karais visai netikėtą. Galbūt tai ir yra vadinamieji mokslininko bruožai.

- Ar atsirado tam tikri išpareigojimai, kuriuos turėsite atlikti šalia tiesioginių pareigų – gydymo skyriaus vedėjos pareigų?

Giedrė. Praėjo vos keletas mėnesių. Vasara, atsipūtimas nuo studijų ir disertacijos gynimo, bet pradėtus darbus norėčiau tęsti. Yra medžiagos, kuri netilpo į disertaciją, tad žadu ją publikuoti straipsniuose. Nors ir nėra jokio juridinio įpareigojimo būtinai rašyti, bet, kaip sakoma, „į balą puolęs, sausas nekelsi“.

- Kurortinio gydymo terminuose girdime dvi sąvokas – „sveikatinimas“ ir „sveikatingumas“. Kuriai kategorijai priklauso jūsų veikla ir kuo skiriasi šių žodžių reikšmės?

Giedrė. Šios sąvokos atsirado

neseniai. Jų paaiškinimą galima rasti turizmo įstatyme. *Sveikatingumas* – tai sportinė veikla (pvz., sporto klubai), pramogos (pvz., pirtys, baseinai) ir poilsis (pvz., savaitgalis viešbutyje, kaimo turizmas ir kt.). Svarbu, kad šios su žmonių sveikata susijusios paslaugos būtų teikiamos patalpose, kurios atitiktų joms keliamus higienos normų reikalavimus. O *sveikatinimo* paslaugas teikia sanatorijos, SPA centrai, gydyklos. Jų teikimą reglamentuoja LR sveikatos sistemos įstatymas, o įstaigos privalo turėti licencijas šioms paslaugoms teikti. Čia jau kalbame apie asmens sveikatos priežiūros įstaigas, kuriose dirba medicininę išsilavinimą turintys specialistai: gydytojai, kineziterapeutai, slaugytojos, masažuotojai. Tik čia gydoma ne vaistais, o mineraliniu vandeniu, gydomuoju purvu, mankštomis, masažais, kitomis fizioterapinėmis procedūromis. Ne mažiau svarbu ir sudėtinga, lyginant su medikamentiniu gydymu, paskirti tinkamą gydymą procedūrą. Reikia žinoti ne tik jos teigiamą poveikį žmogaus organizmui, bet ir galimas neigiamas reakcijas. Todėl šioje srityje ir reikalingi moksliniai tyrimai.

- Pasiklausius tokio turiningo pasakojimo, nejučia kyla klausimas, kada Jūs atostogaujate ir kokias poilsio formas renkate?

Giedrė. Mėgstame keliauti - dažniausiai abu su vyru. Mums patinka organizuotos pažintinės kelionės. Jei vykstame savo automobiliu, visada stengiamės aplankyti šalies, po kurią keliaujame, kurortus. Tai mus praturtina ne tik pažintine, bet ir profesine prasme. Poilsines keliones dar vis paliekame ateičiai.

- Kokias studijų kryptis pasirinko Jūsų dukros? Ar yra profesinis tęstinumas jūsų šeimoje?

Giedrė. Ne, tikrai nėra. Vyres-

Taletavičiai sveikina dukrą, gavusią aukštojo mokslo diplomą

Giedrė ir Virgaudas mėgsta keliones

nioji dukra Aistė prieš metus baigė studijas Kauno technologijos universiteto Ekonomikos ir vadybos fakultete ir įgijo ekonomikos magistro kvalifikacinį laipsnį, o jaunesnioji Justina šiemet baigė bakalauro studijas Vilniaus universiteto Tarptautinio verslo mokyklos tarptautinio turizmo verslo srityje. Šiuo metu išmano anglų, rusų, prancūzų kalbas tiek, kiek reikalauja studijų kryptis. Ši rugsėji pradės magistrantūros studijas Vilniaus universitete Ekonomikos fakultete.

- Stebėtinas jūsų atkaklumas, išskirtiniai gebėjimai, bet visgi norėčiau paklausti, ar paklaustė vyro patarimo, ar pati norėtumėte šios mokslinės veiklos?

Giedrė. Reikėjo vyro „sutikimo“. Gavusi pasiūlymą imtis šio darbo, pirmiausia paklausiau jo nuomonės. Jis nesistengė daryti jokios įtakos - leido apsispręsti pačiai. Apsisprendžiau, nors ir žinojau, kad mokslus reikės derinti ne tik su šeimos pareigomis, bet ir su darbu dviejose įstaigose. Stengiausi dirbti ir studijuoti taip, kad neperžengčiau vidinių ribų, neardyčiau šeimos gyvenimo ritmo. Tam pasitarnavo mano įgūdžiai dirbti sistemingai, o ne priešokiais. Medicina yra mokslas, kurį studijuoti reikia sistemingai, kaip sakoma, „plyta prie plytos“. Per vieną ar dvi naktis anatomijos neišmoksi. Tą patvirtins visi gydytojai.

- Ar nežadate savo mokslinių idėjų skleisti Druskininkų mieste ir kokias galimybes matote?

Giedrė. Labai norėčiau, kad šis mokslinis darbas būtų postūmis tolimesniam kurortologijos mokslui vystyti. Tokių darbų reikia ne tik Druskininkams. Jų reikia ir Palangai, ir Birštonui, ir Likėnams, taip pat kitoms kurorti-

daktarę

nėms vietovėms, tokioms kaip: Anykščiai, Ignalina. Tuo labiau, kad atsiranda naujos tyrimo metodikos, nauji duomenų analizės metodai, kuriuos pritaikius galima būtų atsakyti į klausimus, dominančius tiek medikus, tiek pacientus. Geriausias mokslinių idėjų sklaidimo būdas – mokslinės konferencijos. Būtent jų metu dalijamasi idėjomis, tyrimų rezultatais, kyla naujų sumanymų. Šiuo metu „šliejamės“ prie reabilitacijos mokslo. Dalyvaujame reabilitologų konferencijose.

- Nesinorėtų baigti pokalbio, neuzdavus kelių klausimėlių jūsų vyrui Virgaudui. Beje, jo vardo reikšmė įspūdinga: Virgaudas – tai žmogus, kuris spindi ir gaudžia. Kaip sekėsi Jums, Virgaudai, gyventi su studente šeimoje ir kas pasikeitė jūsų gyvenime, žmonai tapus mokslo daktare?

Virgaudas. Dažnas mano metų vyras dairosi į jaunesnes, o ypač studentes. Man ypač pasisekė, nes tuomet, kai dirbau vadovaujantį darbą, nebuvo laiko dairytis į svetimas, o čia ir žmona staiga tapo studente. Taigi didžiavausi, kad gyvenu su studente, o ketverių metų studijos prabėgo labai greitai. Dažniau būti virtuvėje ir gaminti šeimai ar draugams pietus man buvo malonus atsipalaidavimas nuo tiesioginio darbo. Dabar tikrai džiaugiuosi, kad Giedrė baigė studijas ir apgynė daktaro disertaciją, kuri buvo tarsi dovana seniausio Lietuvos kurorto gimtadienio proga.

- Ko norėtumėte palinkėti kitiems vyrams, kurių žmonos siekia mokslinės karjeros aukštumų? Ką galėtumėte pasakyti apie šios mokslo srities galimybes dabartiniame mūsų gražiame ir pramogų kupiname kurorte?

Virgaudas. Vyrams, kurių žmonos siekia bet kokios karjeros aukštumų, svarbiausia linkiu nebūti pavydiems ir netrukdyti. Juk tai yra ir šeimos karjera. Kurortinis - sanatorinis gydymas yra Druskininkų, kaip kurorto, esmė. Todėl, pristatinėdami kurortą, turėtume tai kiek tik įmanoma akcentuoti ir reklamuoti, stengtis, kad į mūsų miestą atvyktų žmonės ne tik kelias dienas papramogauti, bet tikram kurortiniam gydymui, kuris truktų nuo 5 iki 21 dienos. Kad gydymas būtų efektyvus, reikalingas tam tikras procedūrų skaičius ir suderinamumas – tą rodo ir moksliniai tyrimai.

Pašnekėsio pabaigoje pajutau „baltą pavydą“ šiai gražiai, darbščiai ir atkakliai moteriai. Beje, kas yra moters laimės esmė? Vyro mylima ir išmintinga žmona, puiki motina, sėkmingos karjeros moteris? Giedrė visa šita turi. Be to, yra tikras pavyzdys, kaip turi atrodyti gydytoja. Graži, stotinga, giedro žvilgsnio ir grakščios laikysenos šiuolaikinė moteris. Savo mokslines idėjas Giedrė Taletavičienė sklaidžia ir praktiškai diegia savo kasdieniame darbe. Tikėtina, kad diplomą neužsigulės stalčiuje. Mes turime mokslininkę. Telydi ją patirtos sėkmės praktinė dalis – veikla Druskininkuose.

“DRUSKININKŲ JAUNUOMENĖ - GYVENIMAS NE PROVINCIOJE”

“DRUSKONIO” RUBRIKA, REMIAMA SPAUDOS, RADIO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDO

“Ryto” gimnazija atvėrė mokslo duris

Rugsėjo 1-osios šventė “Ryto” gimnazijoje. Į mokslus kibo 582 “Ryto” gimnazijos auklėtiniai. Pasipildė ir mokytojų kolektyvas: gimnazistai turi naują chemijos mokytoją.

Kai griūna sienos

Rugpjūčio 28 d. mūsų kurorte vyko sportinės varžybos, kuriose sveikieji ir neįgalieji dalyviai rungsi protų mūšyje, neįgaliųjų krepšinyje 3x3, baudų mėtyme sėdint neįgaliojo vežimėlyje, smiginyje, bočia, šaudyme, vežimėlių estafetėje, ragavo šviežias, tik išspausstas daržovių ir vaisių sultis. Visi dalinosi gera nuotaika, šypsena ir žmogiška šiluma. Dalinosi tuo, kas nieko nekainuoja, bet tuo pačiu yra brangiausia ir pinigais neįkainojama, tuo, ko nenupirksi ir neparduosi.

Tai dar viena, Druskininkus garsinančio projekto ERZON, dalis. Šio projekto iniciatorius - Rokas Jarašius, po šeimos paramos centro stogu subūręs klubą, kuris vienija jaunimą. Rašome - jaunimą, nes nepaisant nei jų amžiaus, nei įgalumo ar darbiningumo laipsnio, jie visi yra – jaunimas. Jauni amžiumi, bet brandūs savo mintimis ir darbais, veiklūs, energingi ir kūrybingi, socialiai atsakingi. Turintys tikslų ir atkakliai jų siekiantys, nepasidu-

dantys sunkumams ir kliūtims. Projektas, jau susilaukęs atgarsių ir už Druskininkų savivaldybės ribų, negrįžtamai griaua nematomą sieną tarp sveikųjų ir neįgaliųjų, kurią iki šiol įveikdavome tik vienu būdu – staiga susidūrę su negalia.

“Rodos, jau seniai visi suvokiame, kad negalia, tai ne mistinių būtybių apsidėmas, ir ne atpildas nusidėjusiai bendruomenei, kaip buvo manoma senovės Atėnų ir Romos imperijos laikais. Ir nebešaukiame išminčių tarybos apžiūrėti gimusių kūdikį, kad toji nuspręstų, leisti jam gyventi ar palikti mirti miške, - savo laiške redakcijai rašo vardo ir pavardės nenorėjusi skelbti druskininkietė. - Bet visgi dar kaustomi baimių žiūrime į ryškiai fizičinius bendruomenės narius. Kodėl? Kodėl per visus nepriklausomybės metus mes neišmokome su jais bendrauti? Kodėl norėdami paklausti kelio ar kiek valandų, pasirenkame kitą pašnekovą?

Kodėl “skystinam” balsą ar nulidžiam akis, kai tas bendravimas tampa neišvengiamas? Todėl, kad nebendruojame. Sukamės kaip voverės uždaram rate - nenorime bendrauti, nes nemokame, nemokame - nes nenorime. Neabejoju, kad kiekvienas iš mūsų, praleidęs kartu bent savaitę, na, tegul mėnesį, tikrai atras būdą, jaustis patogiai su negalia turinčiu pašnekovu, ir tam nereikės jokių pastangų, tai tiesiog įvyks savaime. Nes jie tokie patys žmonės kaip ir mes – su savo pomėgiais, su savo įpročiais, savo gebėjimais, galėjimais ir norais, su skirtingu humoro jausmu, su savo pasaulio suvokimu ir pažiūrom, su sava charizma ar jos nebuvimu. ERZON klubas tai jau suprato. Laikas suprasti ir mums”.

“Nors Lietuva jau seniai ratiifikavo Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją, ir visa teisinė bazė pilnai neįgaliųjų integracijai paruošta, visgi ji neveikia. Neveikia, nes mes vis dar kausto-

mi stereotipų, baimių ir gailėsčio, o ir žmogiškuosius išteklius aukoti nesame linkę, nes šiame materialistiniame pasaulyje labiausiai vertiname pinigus, - tešia autorė. - Labai tikiuosi, kad ERZON užkratas plis, kad sienos grius, kad baimę keis noras bendrauti, gailėsčių – empatija, sušvietimėjimą – artumas, nežinią – pažinimas, bejėgiškumą – galia ir valia. Tikiuosi, kad jau greit ateis ta diena, kai pedagogai radę mokiųjų sąrašuose neįgalų vaiką, išvys ne papildomą darbo krūvį, o pamatys iššūkį sau ir vedini profesinio smalsumo, atras noro, laiko ir empatijos padėti tokiam vaikui kompensuoti savo negalią kitais gebėjimais, kad darbdaviai, besiskundžiantys darbuotojų motyvacija, pagaliau suvoks, kad neįgalusis irgi gali dirbti, o jo motyvacija tiesiog milžiniška, ir investicijos į darbo vietas pritaikymą atspirks greičiau, nei keleto nemotyvuotų darbuotojų apmokymas. Tikiuosi, kad ir patys neįgalieji išdrąsės”. “Druskonio” inf.

„DRUSKININKŲ JAUNUOMENĖ - GYVENIMAS NE PROVINCIOJE“

„DRUSKONIS“ RUBRIKA, REMIAMA SPAUDOS, RADIOJO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDO

Apie lėlininką ir jo gyvenimą

Ūla JASIULEVIČIŪTĖ

Pritūpiau ant suoliuko šalia garsiojo Druskininkų miesto fontano ir skambant man niekada negirdėtos lietuviškos dainos žodžiams „oi palauk, mergužele...“ laukiau ne merguželės, o vyruko, prižadėjusio papasakoti man apie savo neįprastą verslą.

„Ar galėtume kreiptis vienas į kitą ne kreipiniu – jūs, o – tu?“, – taip pradėjau pokalbį, nes atviras bendravimas prasideda nuo atsipalaidavimo, pasitikėjimo pašnekoju ir vis dėl to, ne toks jau didelis tas mūsų metų skirtumas. Pastebėjusi, kad ant diktofono ekranėlio nukrito pora lietaus lašiukų, išsitraukiau mėlyną skėtį, o lėles, gulėjusias maiše, šalia mūsų, pastūmėm po suoliuku. Taip – 29 metų Robertas Šimonis kiekvieną dieną praleidžia su siūlu ir adata klijuodamas lopą prie lopo, paįšydamas akis ir nosis, pindamas mažiems žmogeliukams vyžas ir mažoms moterėlėms sukneles, kimšdamas į jas medžiagą, taip nuliedamas kiekvienai lėlei skirtingą figūrą ar formą.

„Nesu materialistas, bet mėgstu komfortą“

Atrodytų, kad gaminti lėles, mokėti tvarkytis su audiniais ir paskirti didžiąją laiko dalį vien tik šiai veiklai, reikia būti baigus ar dizaino kolegiją, ar pasimokius kitoje su menu susijusioje srityje, tačiau Robertas sėdėjo visiškai ne toje aukštosios mokyklos auditorijoje. Prieš keturis metus į Druskininkus grįžęs lėlininkas antraisiais savo namais galėjo laikyti Vilniaus universiteto Filosofijos katedrą, kurioje baigė bakalaurą studijas ir beveik pasiekė magistro laipsnio aukštumas, tačiau paskutinio taško magistro studijose padėti nepavyko.

Robertas serga vaikų cerebriniu paralyžiumi ir dėl to turi neįgalumo pažymėjimą. Studijuodamas ir gaudamas neįgaliesiems skirtą pašalpą, universiteto išmokas ir dirbdamas pagal individualią veiklą, druskininkietis galėjo gana padoriai išgyventi, tačiau baigęs studijas ir gavęs vis mažiau užsakymų pagal individualią veiklą, grįžo namo, po tėvų stogu, nes vien tik iš pašalpos išgyventi buvo sunku: „Kai susidūriau su asmenine finansine krize, tai teko nuspręsti, ar aš čia susispaudęs bandau likti Vilniuje, ar visgi turiu galimybę grįžti į gimtąjį miestą, pastėvus“, – pasakojo R. Šimonis. Kad ir koks gražus būtų Druskininkų miestas, kad ir kiek parkuose purkštų fontanų, poilsio namuose trepsentų lankytojų, o ežerų pakrantėse poilsiautojus viliojūt šiltas smėlis, Vilnius didžiąją dalį jaunimo iš kitų miestų, traukia įvairresnė pramonė gausa, naktiniu gyvenimu ir sostinės statusu, todėl palikti studijų miestą Robertą pri-

vertė ne širdis, o praktiškai mažantis protas.

Ne tik moterims

Pro nerimto lietaus debesis praskverbė saulės spinduliai. Skėtis buvo šiaip ne taip suskleistas, lėlės ištrauktos iš po suoliuko, o aš spėjau pagalvoti apie gražesnes Roberto ir jo sijosnuotų ir saguotų kūrinų nuotraukas. „Vilniuje gyvendamas aš turėjau draugę dizainerę ir kad praleisčiau su ja daugiau laiko, pagalvojau, kad reikia man pas ją lankyt siuvimo kursą“, – apie tai, kaip išmoko siuvimo amato, pasakojo Robertas. Siuvimo mašina, adata, dažymas ir nusimanymas medžiagų srityje nemažai visuomenės daliai atrodo tik moterims būdinga veikla, dėl to R. Šimonis susilaukdavo ir vis dar susilaukia kandidatų replikų, jog, neva, tai nėra vyriška. Stereotipų sekėjams ir aplinkinių nuomonių medžiotojams lėlininkas turi vieną atsakymą, kurį mūsų netrumpo pokalbio metu girdėjau pora kartų: „Aš tiesiog nekreipiu į tuos žmones dėmesio, į jų pasakymus, ir manau, kad kiekvienas darbas vyrų puošia, jeigu tik tas darbas atneša jam pinigus. Ir jeigu tu jautiesi gerai jį darydamas, tai nesvarbu, kas ką sako“, – pasakojo Robertas, pridūręs, jog geriausi pasaulio lėlininkai yra ne moterys, o kaip tik – vyrai.

„Pas močiutę po stalu gulėjo labai labai sena mano prosenelės siuvimo mašina, amerikiečių gamybos „Singer“. Aš pasiėmiau ją ir pradėjau ieškoti kokių nors šablonų, tiesiog elementariai kilo mintis. Visagalys internetas padėjo man

surasti šablonus ir pabandžiau siūti, – siuvimo mašinos funkciją – siūti, mėtant adatėlę į audinį ir iš jo, Robertas prilygina magijai. – Visada man ta didžiausia magija iki šiol išlikus, kai adata įlenda į audinį, išlenda ir jau susiūta. Pradėjau siūti, siuvi, žiūri – atsipalaiduoji emociškai, tampi ramus, laimingas. Pabandžiau siūti ir pamačiau, kad išėjo pora lėlių“. Po to, kai vaikas suprato, kad siūti jam sekasi visai neblogai, sulaukė draugo pasiūlymo patalpinti porą nuotraukų į internetines parduotuves ir pažiūrėti, ar ką nors tai sudomins. Po kurio laiko sulaukęs nemažai užsakymų, druskininkietis tada ir užsikabino ant skudurinių Onučių versliuko idėjos.

Verpėjų gatvė

Kai Druskininkų pažiba – pagal muziką šokantis fontanas, verčiantis valandą vėpsoti į vandens šou – pradėjo savo pasirodymą, mūsų pašnekesys jau buvo spėjęs įsibėgėti. Spėjau atkreipti dėmesį ir į savo pašnekovo ryškiai oranžinius marškinėlius, ir į auksinį auskarą ausyje, ir į šypsenos neslepiančią veidą. Atsikraustęs iš Vilniaus į gimtąjį miestą buvęs filosofijos studentas gyventi prisiglaudė pas tėvus. Mamai, netekusiai darbo, ir tėvui, tapusiam vieninteliu šeimos išlaikytoju, Robertas pusę savo pašalpos atidėjo bendroms šeimos išlaidoms: „Pusmetis po mano grįžimo į Druskininkus mama prarado darbą ir vienintelis dirbantis šeimoje išliko tėvas. Automatiškai aš pusę to, ką gaunu iš pašalpos, skirdavau tėvams, nes vis tiek visi valgom iš

bendro katilo, – pasakoja vaikas. – Aš nesu materialistas, bet mėgstu komfortą, man neskauda, kad kartais būna, kartais nebūna tų pinigų, bet kai tu žinai, kad jų nuolat nėra, tas man pradeda nepatikti“. Roberto asmens darbingumo pažymėjime yra išraišyti žodžiai „nedarbingas“ ir „darbingumo lygis – 20 proc.“. Tai reiškia, kad su tokiais procentais šansų būti priimtam į darbą beveik nėra. Tačiau skaičiai pažymėjime ir šokia tokia būtinybė nesukliudė vaikui įsteigti savarankiško užimtumo darbo vietą, pasisamdyti verslo konsultantą ir kreiptis į Druskininkų savivaldybę su prašymu skirti patalpas ekonominei veiklai vykdyti. Nepaisant to, jog atsakymo laukti teko pusanturų metų, Viečiūnuose, Verpėjų gatvėje, jau kuris laikas nenuityla siuvimo mašina. „Dėl to esu labai laimingas, mėnesinė nuomos kaina yra fiksuota ir nėra didelė – tas mane džiugina, bet patalpos mažokos – 8,5 kvadrato, tai čia, kaip juokauja mano draugas, prailgintas uošvės kambariukas. Tokiame kambariuke telpu labai sunkiai“.

Lėlių istorijos

Mergaitė su lapeliais raštuota suknele, sagutėmis nusagstytas paršelis, dramblys su užrašu ant pilvo „pirk dramblių“ ar Jonukas su baltų storų siūlų kupeta ant galvos – visi šitie dirbtuvėje gimę kūriniai turi savo istoriją: savo mėgstamą spalvą, sporto šaką ar kažkokį užsiėmimą, kad vaikai galėtų tapatinti save su žaislu. Vis dėlto Robertas labiausiai orientuojasi į lėles, skirtas namų dizainui pagyvinti, kaip į dekoracijas akiai džiuginti. „Būtent interjerines lėles aš stengiuosi daryti vienetines, nes kai kurie klientai pageidauja, kad jų lėlė būtų vienetinė ir nepakartojama. Aišku, labai sunku, kai sako: „o va, noriu kaip to“, o tu jau ir medžiagų neturi ir lygiai tokio paties darbo tikrai nepadarysi. O gal tas žmogus, kuris jį įsigijo, nori, kad tas žaislas būtų vienintelis ir nepakartojamas?“.

O kas toliau?

„Šiuo metu aš esu oro pūtimo į padangas direktorius, nes esu viršininkas tik pats sau. Noriu būti tas, kuris tvarko popierius, išmoka atlyginimus žmonėms. Turiu tokių minčių plėstis, bet klausimas – kaip ir ką“, – pasakoja Robertas, neketinantis užsisėdėti vienoje vietoje, išpildyti vizijas, po truputį bręstančias galvoje: bandyti rašyti įvairius projektus, teikti fotografavimo paslaugas, siūti lininius drabužius, ar

netgi plėstis iki socialinės įmonės, kad galėtų į savo įmonę priimti socialiai pažeidžiamus asmenis, ilgalaikius bedarbius ar neįgaliuosius.

Robertas šiuo metu taip pat yra vienas iš iniciatorių klubo „Erzon“ projekte

„Esame ryšio zonoj“. Tai sveikųjų ir neįgaliųjų druskininkiečių iniciatyvinė grupė, siekianti padaryti Druskininkus geriausiu miestu ne tik sveikiesiems, bet ir neįgaliesiems. Šio projekto esmė yra sugriauti nematomas psichologines sienas tarp sveikųjų ir neįgaliųjų. Tai yra pirmas projektas, kurį kartu su kitais parengė ir Robertas. Suma, kurią skyrė savivaldybė ir Europos Sąjungos programa „Veiklus jaunimas“, viršija 70 tūkst. litų.

„Visada gali būti dar blogiau“

Kitas žmogus, atsidūręs Roberto vietoje, keiktų likimą, keiktų pasaulį ir stovėtų vietoje rankas sukryžiuavęs ir atsiribojęs nuo visų. Paklausiau pradedančio jaunojo verslininko, ką galėtų pasakyti tiems, kurie palūžę neranda jėgų atsitiesi, kurie galvoja, kad sėkmė yra savarankiška ir pati pasibels į namų duris? „Vien norėti būti sėkmingam – nepakanka, – akimirka pagalvojęs atsakė Robertas. – Išvesiu labai paprastą paralelę: sakykim aš guli lovoje, esu alkanas ir noriu sumuštinio. Aš jo taip noriu, kad net pilvas gurgia, bet aš ir liksiu alkanas, jei nepakelsiu savo pasturgalio, nenuėsiu iki šaldytuvo ir nesusitepsiu sumuštinio“, – juokiasi Robertas.

„Tiems, kurie praranda viltį aš visada sakiau: „Visada gali būti dar blogiau Niekas nėra nuostabesnio nei stipri valia, kuri nugali sukaustyta kūną ir sukaustyta mintis. Aš per daug savęs nelaikau neįgalium, neakcentuoju to dalyko ir taip nesi-jaučiu, nes tikrai sveikas žmogus nedegina savo gyvenimo, o užsi-liepsnoja pačiame gyvenime. Tikrieji neįgalūs yra tie, kurie degina savo gyvenimą: alkoholikai, narkomanai ir plaukiantieji pasroviui. Tai yra tikra žmogaus negalia. Gyvenimas įsiliepsnoja, kai leidi sau gyventi kaip tu nori – be sienų, be ribų, leidi sau svajoti. Suprantamiausia kalba pasaulyje yra entuziazmas, kai viską darai su šypsenos veide, viltimi ir tikėjimu, nes tik tada pasieksi galutinį rezultatą“, – tai, buvo paskutiniai žodžiai įrašyti į diktofoną. Baigė oficialųjį pokalbį ir aplinkui triukšmaujant vis daugiau žmonių, persimetėm dar keiliais žodžiais ir draugiškai atsiveikinę pasukome kiekvienas sava kryptimi.

Zingsniuojant Vilniaus alėja saulė, taip maloniai šildžiusi pokalbio metu, pasislėpė ir prakiurus dangui teko išsitraukti skėtį. Niekas baisaus, kad lyja. Juk visada gali būti dar blogiau.

„Brendu basomis per žolę, įkvepiu žolynų ar gėlių kvapų ir suprantu, koks gražus yra gyvenimas“

Simona DAILYDAITĖ

87-erių metų sukaktį paminėjusi neraviškė Marija Tankelevičienė džiugina aplinkinius optimizmu, gera nuotaika, energija, veiklumu, meile žmonėms ir gimtajai žemei. Tiesa, skauda tremtinės dalia ir patirti išgyvenimai – visuomet prisiminimuose, tačiau šią dieną ji jaučiasi laiminga. Moteris, sulaukusi garbaus amžiaus, kaip ir jaunystėje: mezga, neria, verpia, siuva, siuvinėja. Gražiausios M. Tankelevičienės rankų darbo nertos staltiesės, servetėlės, įvairūs įmantriausi nėriniai, kuriuose neria beveik kiekvieną dieną, džiugina šeimos narius ir svečius. Marija taip pat puoselėja savo gėlių darželį ir augina daržoves. Aktyviai domisi šalies, taip pat gimtojo krašto įvykiais. Pasak pašnekovės, reikia džiaugtis šiandiena, savo šeima, visais artimaisiais, kiekviena miela ir gražia akimirka. Taip pat svarbu nepamiršti savo giminės šaknų ir protėvių žemės. Moteris labai brangina tėvynę, jai skaudūs dramatiški jaunų žmonių likimai, kai išvykę svetur, ne visada tą laimę atranda. Meilę gimtajam kraštui Marija perteikusi ir savo vaikams bei anūkams.

Jaunystės godos

„Gimiau 1927 m. gražiam Grūto kaime, tuometiniame Marcinkonių valsčiuje. Gražiausi miškai, tyriausia gamta, ežeras, aplink paukštelį čiulbesys. Žengi koją iš namų ir girdi dieviškas melodijas. Nerūpestingą jaunystę leidau su jaunesniąja seserimi Lione ir broliu Vitu. Tėveliai Cezaris ir Emilija Kibirškiai labai stengėsi dėl mūsų, sunkiai dirbo, kad tik šeimai nieko netrūktų. Tėtis ir mama buvo ypatingi žmonės, kaimo šviesuoliai, suteikę mums daug gražių ir įsimintinų akimirkų. Prisimenu mamos ir tėčio pamokymus, patarimus, buvimą kartu, bendrą šeimos veiklą. Menų gardžios vakarienės kvapą, blausią žibalinės lempos šviesą ir nepakartojamai gražų, pro langą matomą tėviškės dangų. Žaislų nedaug beturėjome, todėl patys susigalvodavome įvairių pramogų – išmonės netrūko, visą dieną praleisdavome lauke. Buvau vyriausias vaikas šeimoje, todėl dažnai tėvams pagelbėdavau atliekant įvairius ūkio ir buitines darbus, prižiūrėdavau jaunėlių brolių Vitą ir seserį Lionę. Labai norėjau mokytis ir išmolti kuo daugiau įvairių dalykų, o tai daryti skatino ir tėvai. Nekantriai laukiau ir pirmosios klasės, kai galėsiu pasipuošusi žygiuoti į mokyklėlę, o grįžti su pilnu glėbiu knygų. Pradėjau lankyti gimtojo Grūto kaimo pradinę mokyklą. Buvau smalsi, stropi, žingeidi, domėjausi daugybe dalykų, daug skaičiau. Įgijusi pradinį išsilavinimą, svajojau apie tolesnius mokslus“, - savo vaikystės akimirkomis dalijasi M. Tankelevičienė. Marijos tėvai Emilija ir Cezaris šį žingsnį palaimino, todėl mokslus jauna mergina tęsė jau Vilniaus merginų gimnazijoje. Pabaigus mokslus Vilniuje, 1942 m., vo-

M. Tankelevičienės pomėgis – nėriniai

kiečiams veržiantis į kraštą, skubėjo sugrįžti gimtinėn, į tėvų namus. Siuvo, siuvinėjo, patiko kruopštus darbus, todėl tokia veikla norėjo ir užsiimti. Vos sugrįžusi iš Vilniaus, siuvėjos amato pradėjo mokytis Druskininkuose, vėliau šis pomėgis tapo darbu.

Praeities labirintuose

Marija prisimena, kai visoje šalyje prasidėjo neramumai, o viena okupacija sekė kitą. Pasak pašnekovės, istorija tapę įvykiai visuomet liks atmintyje. M. Tankelevičienė prisimena, kai 1940 m. prasidėjusi Lietuvos sovietizacija žmones pasmerkė kraupiems įvykiams. Žmonių baimė ir stiprus nerimas atsispindėjo net jų akyse, veiksmuose. Sovietų tankams pasirodžius, žmonės nė negalėjo numanyti, kad tai dramatiškai pakeis jų likimus. M. Tankelevičienė prisimena tvyrojusią įtampą ir įbaugintus žmones. Daugelis šeimų jau po metų atsidūrė vagonuose ir atšiaurios tremties nebūtį. Neatslūgus skausmingoms akimirkomis ir kraupiems vaizdams, 1941 m. sugrįžo vokiečiai. Pasak pašnekovės, gyventojai jautė begalinį pasipiktinimą, nežinojo, kaip galima kovoti už save, savo šeimą, brangius žmones, nenumanė, koks bus rytojus. Todėl miškuose slėpė maisto produktus, grūdus, įvairius daiktus, kurių galbūt prireiks ateityje. Marija prisimena, kai 1944 m. liepos 14 d. Druskininkų krašte po vokiečių okupacijos vėl grįžo sovietų valdžia. Užburtas ratas – gyventojai vėl įbauginami sovietų režimu. „Netrukus buvo paskelbta mobilizacija į sovietų armiją. Daugybė jaunų vyrų, ryžtingai ir karingai nusiteikusių, pradėjo slapstyti miškuose, Nemuno upės pakrantėse, krūmais apaugusiose vietose. Ši idėja plito labai greitai. Jaunų vyrų pavyzdžiu pasekė kiti bendra-

Su šuniuku Grantu

tesnių rūbų, slapčia pranešdavo naujienas, net išpėdavo apie pavojų“, - apie patirtus įvykius pasakoja Marija. Ji nenumanė, kad bailsioji tremtis palies visą jos šeimą, sugriaus jaunos merginos svajones ir viltis. Tačiau pašnekovės tėtis Cezaris Kibirškis buvo įskūstas dėl partizanų rėmimo ir be pasigailėjimo išstremtas į lagerį, o žmoną su vaikais areštavo jau po metų.

Tremtinės dalia

„1948 m. gegužės 22-oji diena buvo bauginanti ir nerami. Širdis jautė, kad gali įvykti kažkas sukrečiančio, bauginančio. Visą mūsų šeimą, mamą ir mus, kraupiom sąlygom išvežė pasitikti lemties“, - apie dramatišką gyvenimo akimirkas pasakoja M. Tankelevičienė, kuriai tuomet buvo 21-eri metai, seseriai Lionei - 16-a, broliui Vitui - vos 13-a. „10 metų tremties tolímame ir atšiauriame krašte sunkiomis sąlygomis“, - tokį nuosprendį jie išgirdo. Būtent 1948 m. gegužės 22 d. įvyko didžiausias masinis Lietuvos gyventojų trėmimas. Gyvuliniais vagonais tremtiniai buvo gabenami į skurdžias ir atšiaurias vietas, netinkamas gyventi. 1948 m. birželio 13 d. Kibirškėjų šeima pasiekė tolímąjį Krasnojarsko kraštą, Makovo rajoną. „Sunkios sąlygos, vasarą – alinantis karštis, žiemą – stingdantis, geliantis šaltis, buvo įprasta kasdienybė. Moteris ir vyrai buvo lygūs. Turėjo atlikti tuos pačius darbus, nesiskūsdami ir jokių teisių nereikalavdami. Prailgęs laikas – ne tik suaugusiems, bet ir taip pat sunkiai dirbantiems vaikams. Pagrindinis darbas – miško pjovimas ir rąstų tampymas, pavasarį – medžių plukdymas, ypatingai pavojingas ir varginantis darbas. Išmokami menki pinigėliai, už kuriuos reikėjo pasirūpinti maistu ir reikalingiausiais daiktais. Tačiau visų

skaudžiausia akimirka – mamos netektis po 5-erių tremties metų. Ją ištiko infarktas dėl sunkių gyvenimo ir darbo sąlygų. „Ši netektis sukrėtė visą šeimą, o jėgos seko, blogos emocijos stiprėjo“, - dramatišką savo gyvenimo istoriją tęsia M. Tankelevičienė.

Pakeliui į namus

„Buvome labai darbštūs, pareigingi ir atsakingi žmonės, žinojome, kad turime išverti visus sunkumus ir nugalėti visas baimes. Brolis Vitas su seserimi Lione buvo stipri paguoda ir parama. Juk buvome kartu ir tai - svarbiausia“, - tęsia pašnekovė. Taip pat dvasinės stiprybės ir ramybės suteikė malda. 1958 m., lygiai po 10-ies tremties metų, Kibirškėčiai buvo reabilituoti ir jiems suteikta galimybė grįžti gimtinėn. Marija tuo negalėjo patikėti. Tiek daug jausmų ir stiprių emocijų patyrė: nerimas ir baimė, ką išvys sugrįžę, ar pamatys artimus žmones, draugus – persipynė su džiaugsmu, laime ir dideliu troškimu grįžti atgal į gimtuosius namus. Artimi žmonės, kvepiantys gėlėmis laukai, sava ir tokia artima, brangi žemė, žolės šnaresys, pušelių ošimas, jau pamirštas lietuviškos duonos skonis – tokie vaizdiniai lankė moters mintis pakeliui namo. 10 metų tremtyje atrodė ypatingai ilgas laiko tarpas. Moteris manė, kad daug kas bus pasikeitę, nežinojo, ką išvys, ar galės susirasti darbą. Buvo daug vilčių, svajonių, lūkesčių, taip pat nerimo ir visokių kitokių minčių, kurias žinojo tik viena Marija.

Šeimos pilnatvė

1958 m. balandį namo sugrįžusi šeima labai džiaugėsi tokia pasiilgta ir mylima gimtąja žeme. „Meilė gimtajai žemei – ypatinga, ji virpina širdį ir suteikia pačias gražiausias emocijas. Tikėjimu sugrįžti į gimtąjį kraštą vedina, skaičiavau tremties dienas, savaites, mėnesius, metus“, - nuoširdumu ir atvirumu žavi pašnekovė. Po ilgų tremties metų iškart sugrįžo į Druskininkus, kur išsinuomojo kambarelį ir įsidarbino „Baltarusijos“ sanatorijoje kambarine. Netrukus sukūrė šeimą, susituokė su neraviškiu Petru Tankelevičiumi, su kuriu supažindino būsimojo vyro teta Antanina. Marija ir Petras greit pamilo vienas kitą, o jų meilė buvo vainikuota vestuvėmis. Abu įsikūrė vyro tėviškėje, Neravuose. Šis kaimelis moterį žavėjo: ramu, graži gamta, aplink miškai, tokie atviri, mieli, rūpestingi, nuoširdūs vietiniai žmonės. 1960 m. gimė dukra Irena, po metų – sūnus Rimas.

Visą gyvenimą Marija daug ir sunkiai dirbo, persikėlus gyventi į Neravus – tarybiniame ūkyje, vėliau iki pat išėjimo į pensiją – Viečiūnų fabrike „Drobė“ verpėja. Moteris džiaugiasi darnia šeima, mylinčiais vaikais, puikiais anūkais. 54-erių metų dukra Irena dirba Druskininkuose buhalterė. 52-ejų metų sūnus Rimas – gerai žinomas vietinis ūkininkas. Marija su vyru Petru džiaugiasi mylimais, dažnai juos aplankančiais anūkais: 24-erių Kristina, 22-ųjų Loreta ir 26-erių Ramūnu. Visa šeima dažnai susirenka draugėn, pasidalija džiaugsmiais, laimingomis akimirkomis, taip pat ir rūpesčiais. „Su vyru nugyvenom ilgą ir gražų amžėlį kartu. Užauginome protingus vaikus, džiaugiamės anūkais. Esu labai laiminga, ačiū Dievuliui, už sveikatą, kad dar galiu atlikti visus norimus darbus, užsiimti savo pomėgiais“, - nuoširdžiai pasakoja moteris. Pasak Marijos, abiem su vyru patinka pasivaikščioti, apžiūrėti aplink namą puoselėjamus gėlynus, lankyti artimuosius. Moteris dalijasi savo patirtimi, kad visose šeimose reikia stengtis sutarti ir palaikyti vienas kitą. Ypatingai svarbi pagarba, rūpestis vienas kitu, atjauta, kito bėdų, nesėkmių ar rūpesčių supratimas. Svarbus ir jautrumas kito žmogaus emocijoms, nuotakai. „Visuomet reikia įdėti pastangų, kad žmonės, gyvendami kartu, būtų laimingi“, - priduria M. Tankelevičienė.

Gyvenimo ratu

Žavi šios moters stiprybė, atkaklumas, energija, optimizmo kupinos mintys. Stebina puiki atmintis, daugybė išsaugotų praeities akimirkų – su iki smulkmenų prisimenamais faktais ir tiksliais datomis. M. Tankelevičienė, sklaidydama nuotraukas ir vis prisimindama savo gyvenimą, – džiaugiasi matydama laimingus artimuosius, kad kiekvienas atrado savo gyvenimo kelią. „Sunku patikėti, kad tiek daug išgyventa, tiek patirta, tiek rūpesčių, kartėlio, sunkių akimirkų, taip pat ir džiaugsmo, laimės akimirkų buvo. Gyvenime viską stengiausi pasiekti nuoširdžiu darbu, savo pastangomis. Nuo pat vaikystės buvau taip tėvų auklėta ir kitaip nebemokėjau“, - priduria moteris. Ryškūs istorijos įspaudai, ilgi metai tremtyje padarė jai stiprią įtaką, tačiau Marija užmiršo nuoskaudas, nieko nekaltina, nejaucia slegiančių emocijų, stengiasi prisiminti viską, kas jos gyvenime įvyko prasmingiausia ir gražiausia. Juolab M. Tankelevičienė tiek gerų, atvirų, užjaučiančių, darbščių ir nuoširdžių žmonių sutikusi. Visuomet besišypsanti moteris ypač džiaugiasi savo artimaisiais, o taip pat paprastomis gyvenimo akimirkomis: pasivaikščiojimais, pražyduis gėlės žiedu, paukštelio čiulbėjimu, pušelių ošimu, taip pat ir šunelio Grantu palyda, kad ir kur benueitų. „Visa tai man suteikia daug jėgų. Brendu basomis kojomis per žolę, įkvepiu žolynų ar gėlių kvapų ir suprantu, koks gražus yra gyvenimas“.

Petro Repšio vaizdai ir tekstai

Andrius MOSIEJUS

Mažosios galerijos ekspozicijų salėje atidaryta 1997 m. Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureato, grafiko, monumentalisto ir medalių kūrėjo Petro Repšio piešinių ir medalių paroda. Menotyrininkė Giedrė Jankevičiūtė parodos kataloge „Atvaizduotos istorijos“ dailininką įvardina kaip ryškiausią Lietuvos dailės asmenybę nuo XX a. aštuntojo dešimtmečio, vieną iš tų, pagal kuriuos matuojamas nacionalinio meno lygis. Daugelis, kurie studijavo Vilniaus universitete, ar ir tie, kurie sostinės senamiestį išmaišę skersai ir išilgai, užsukdavo patyrinėti ir pasigrožėti Petro Repšio freskos „Me-

tų laikai“ bei kenotafo „Išnykusioms baltų gentims“ Litu-anistikos centre. Šioje parodoje dailininkas pristato ne tik piešinius „Kalifornijos užrašai“, kurių turinį ir prasmę le-

mia vaizdo ir teksto derinys, bet ir atminimo medalius iš ciklo „Lemtingi Lietuvos tūkstantmečio įvykiai“. Apie dailininko asmenybę ir kai kuriuos kūrybinės biografijos

bruožus parodos atidaryme kalbėjo poetas Kornelijus Platelis, dailininkas Alfonsas Šuliaskas, architektas Gerardas Šatūnas. Paroda veiks iki rugsėjo 11 d.

Dzūkai renka paramą karo talžomai Ukrainai

Initiatyvinės grupės „Blue/Yellow“ nariai, renkantys paramą Ukrainos kariams, dėjuojasi Lazdijų ir Alytaus miesto bei rajono savivaldybėmis, kurios geranoriškai padėjo kilniai visuomeninei misijai – suteikė patalpas, nemokamai spausdino ir platino informacinius plakatus. Druskininkų savivaldybė į organizatorių prašymą prisidėti prie šios iniciatyvos nereagavo. „Išsiunčiau informaciją oficialiu kurorto mero elektroniniu paštu su prašymu bent jau padėti išplatinti informaciją, tačiau jokio atsakymo taip ir negavau, - sako paramos Ukrainai iniciatyvinės grupės narė žurnalistė Vilma Danauskienė. – Tačiau į pagalbą atsiliepė eiliniai druskininkiečiai. Paramą Ukrainos kariams sutiko rinkti druskininkietė Jurgita, su kuria galima susisiekti mobiliuoju telefonu (8-617) 37981. Humanitarinę pagalbą karo alinamiems ukrainiečiams rinksime iki rugsėjo 15 dienos“.

Initiatyvinės grupės „Blue/Yellow“ nariai, socialinių tinklų pagalba visoje Lietuvoje ieškoję savanorių prisijungti prie pagalbos projekto ir rinkti paramą Ukrainai, Dzūkijoje taip pat subūrė grupę žmonių, neabejingų Ukrainos tragedijai. Pirmoji į pagalbą šauksmą atsiliepė Lazdijiuose gyvenanti naujienų portalo www.15min.lt žurnalistė Vilma Danauskienė. Jos dėka Dzūkijos miesteliai ir kaimai šiandien nukabinėti geltona ir mėlyna spalva alsuojančiais plakatais, o žmonės glėbiais neša maisto produktus, drabužius ir vaistus Ukrainos kariams.

Dėka V. Danauskienės, paramos Ukrainai štabas Pietų Lietuvoje įsikūrė Lazdijiuose. Ir ne bet kur. Lazdijų valdžia nedvejodama iniciatyvinei grupei skyrė patalpas pačioje savivaldybės administracijoje. Lazdijų savivaldybėje žmonės pasitinka ne aklina stiklo

siena su mažu langeliu interesantų popieriams priimti, kaip priimta mūsų geltonuose rūmuose. Įžengus į Lazdijų valdžios pastatą, atsiveria...laisvė. Eilinis žmogus gali drąsiai už-eiti į bet kurį valdininko kabinetą, lipti į bet kurį aukštą. Jokių valdžią saugančių apsaugos vyrų, kaip pas mus, Lazdijiuose nėra: lazdijiškių valdžia neturi ką slėpti ar saugotis nuo savo žmonių.

Lazdijius jų savivaldybės administracijos pastato fojė šiandien pasitinka ne tik valdininkai, bet ir humanitarinę pagalbą Ukrainai renkantys savanoriai. Čia, Lazdijų rajono savivaldybėje, jie turi stalą, interneto prieigą ir sandėliavimo patalpas.

„Elektroniniu paštu išsiunčiau informaciją visų Pietų Lietuvos savivaldybių merams su prašymu padėti - išplatinti informaciją ir kt. Lazdijų rajono valdžia be problemų sutiko padėti. „Sakyk, ko rei-

kia, padėsim, kuo galim“. Davė patalpas savivaldybėje, net stalą papuošė Ukrainos vėliavomis. Gyventojai paramą gali atnešti į visas Lazdijų rajono seniūnijas. Net policijos komisariate kabo mūsų plakatai. Alytaus rajono savivaldybė nemokamai išspausdino informacinius plakatus. Alytuje parama Ukrainai renkama viešojoje bibliotekoje. Miesto centras, patogų žmonėms rasti. Druskininkų savivaldybė, deja, į mūsų prašymą padėti nereagavo, jokio atsakymo iš savivaldybės negavau. – minėjo V. Danauskienė. – Tačiau atsiliepė eiliniai druskininkiečiai, sutikę mums padėti“.

Žurnalistė išitikinusi, kad šis pagalbos Ukrainai projektas ypač skatina jaunų žmonių pilietiškumą. „Negalėjau patikėti, su kokių entuziazmu į pagalbą kibo Lazdijų M. Gustaičio gimnazijos mokiniai! Jie pasisiūlė išnešioti plakatus, kabino juos viešose vietose, senyvo amžiaus žmonėms aiškino apie paramą Ukrainai, kurių daiktų ir produktų labiausiai reikia ukrainiečių kariams, pasikeisdami budi paramos priėmimo punkte. Smagu dirbti, kai aplink tokie

savanoriai“, - sakė V. Danauskienė.

„Blue/Yellow“ – paprastų piliečių projektas, kurį kuruoja paprasti žmonės, o ne karybos profesionalai. Anot žurnalistės, ši visuomeninė misija svarbi ne tik Ukrainai, bet ir suteikia moralinės naudos pačiai Lietuvai. Ji ugdo savijautą, kad tu irgi gali kažką daryti, padėti, gali šį tą pakeisti, kad tavo indėlis nėra bevertis. Bendradarbiavimas su kitais žmonėmis, kurie siekia tu paties tikslo, suteikia bendruomenės jausmą. Jausmą, kad nesi vienas.

„Tikuosi, kad druskininkiečiai taip pat aktyviai, kaip ir visa Lietuva, prisijungs prie paramos Ukrainos kariams. Labiausiai ukrainiečiams reikalingus daiktus – šiltus rūbus, negendančius maisto produktus, medikamentus ir higienos priemones (muilą, rankšluosčius, tualetinį popierių) galite atnešti į „Carito“ būstinę Druskininkuose, V. Kudirkos g. 41, iš anksto susitarus laiką telefonu (8-617) 37981“, - „Druskoniui“ sakė paramą renkanti druskininkietė Jurgita.

„Druskonio“ inf.

RENGINIAI

Rugsėjo 5 d. 21 val. Pramogų aikštėje „Sidabrinės gervės naktys 2014“. Renginio metu lauks kino kūrėjai, žinomi aktoriai bei gausybė prizų, bus demonstruojami filmai „Kai auga medis“ (rež. Birutė Sodeikaitė), „Anglijos karalienė pagrobė mano tėvus“ (rež. Ernestas Jankauskas), „Santa“ (rež. Marius Ivaškevičius).

Rugsėjo 8-12 d. 10-18 val. Viečiūnų bendruomenės centre edukacinis medžio drožėjų pleneras „Lietuviško ažuolo pasaka“.

Plenero dalyviai: medžio drožėjai Antanas Česnuolis, Gintautas Akstinas, Vytautas Dabrukas, Jonas Dudulis. 12 d. 17 val. plenero darbų parodos atidarymas. Folkloro kolektyvo „Racilukai“ (vadovė Lina Dudulienė) koncertas

Rugsėjo 11 d. Kino karavanas. 18 val. Jaunimo užimtumo centre filmas „Didis grožis“ (rež. Paolo Sorrentino) 19 val. Coffee inn kavinėje filmas „Glorija“ (rež. Sebastian Lelio)

Rugsėjo 14 d. 13.30 val. Pramogų aikštėje Druskininkų neįgaliųjų draugijos ansamblio „Rasa“ (vadovas A. Padegimas) koncertas

Restoranas-muzikinis klubas „Druskininkų Kolonada“

Rugsėjo 5 d., penktadienis, 21 val. Dueto „Acoustic SLAM“ koncertas Valdas Meškerys – vokalas; Saulius Vilpišauskas – akustinė gitara. Įėjimas nemokamas.

Rugsėjo 6 d., šeštadienis nuo 21 val. krepšinio transliacija arba muzikinis vakaras **Rugsėjo 11 d., ketvirtadienis, 20 val.** Jungtinis atlikėjų Hans Wolters (NL) ir MAG'Grass (LT) pasirodymas Bluegrass/Country Hans Wolters - bandža, vokalas; Grupės nariai: Aleksandr Belkin - vokalas, akustinė gitara, lūpinė armonikėlė; Rima Jočienė-Krauskaitė - vokalas, mandolina, altas; Gražina Deičko - vokalas, smuikas; Julij Petrovskij - bosinė gitara. Įėjimas nemokamas.

Rugsėjo 13 d., šeštadienis, 19 val. Krepšinio transliacija. **21 val.** Akustinis bliuzo vakaras – Virgilijus Jutas (Blues Makers) Bliuzo klasika, autorinės dainos, bliuzo improvizacijos. Akustinė gitara, vokalas, lūpinė armonikėlė. Įėjimas nemokamas.

Estradinio dueto „Mudu Abudu“ pasirodymai: Rugsėjo 12, 19, 26 d. 20 val. - san. „Belorus“ kavinėje.

Savivaldybės viešojoje bibliotekoje Rugsėjo 5 d. 16 val. susitikimas su knygos „Cupės ir Zupės gyvenimas bei nepaprasti nuotykių“ autoriais Jarlu A. Brantingu ir Silvija Laurenčikaite.

PARODOS

Miško muziejuje „Girios aidas“ Utenos tautodailininkės, meno kūrėjos Odetos Tumėnaitės-Bražėnienės karpinių paroda.

Kavinėje - kepyklėlėje „Boulangerie“ K.K. Šiaulyčio karikatūrų paroda „Maistas“.

Mažoji galerija Petro Repšio grafikos darbų ir medalių paroda.

Galerijoje „Sofa Annos Bulkinos (Ukraina) tapybos darbų paroda.

„Eglės“ sanatorijoje Tradicinio 4-ojo tapytojų plenero darbų paroda.

San. „Eglė“ bibliotekoje Gerardo Šatūno grafikos paroda.

Savivaldybės viešojoje bibliotekoje Dailininkės, rašytojos Sigutės Ach autorinių darbų paroda.

Lietuvos prabavimo rūmuose (M.K. Čiurlionio g. 65) Alfonso Šuliasko tapybos paroda „Mažylė“.

Viešosios bibliotekos miesto padalinėje Saulės pagr. mokyklos mokinių darbų paroda „Atvirukai Druskininkams“ (mokyt. G. Sutkienė).

Efektivyvus stuburo, klubų, menčių, kojų ilgio atstatymas. 25 metų patirtis.

Pjotr Elkunoviz, Vokietija.

Individualūs priėmimai rugsėjo 17-18, 22-24 d. Druskininkuose, "Europa Royal" viešbutyje. Informacinės nemokamos paskaitos šiomis dienomis 10-11.30 val.

Išankstinė registracija tel. (8-615) 34429, Vaiva.

Daugiau info: www.elkunoviz.org/lietuviskai

Kviečiame dalyvauti mokymuose SPA specialisto-masažuotojo ir masažuotojo specialybei įsigyti.

Mokymus veda profesionalus spa masažuotojas Valdas Velavičius.

Mokymų pradžia rugsėjo 15 d. 10 val. adresu: Sveikatos g. 3, Druskininkai (tel. 8 313 60369).

Senoviniai būrimai

Norite sužinoti savo ir artimųjų ateitį, pakeisti likimą? Gal esate nužiūrėtas?

Patyręs ekstrasensas Druskininkuose. Registruotis tel. (8-608) 33221.

■Nuomojame spec.techniką ir atliekame įvairias paslaugas:
■Kasimo darbai minieskavatoriumi, dideliu ekskavatoriumi
■Paslaugos savivarčiu, krautuvu.
■Parduodame juodžemį, smėlį, žvyrą. **Galime pristatyti.**
■Tel. (8-698) 72320, (8-693) 07043.

FRESH MARKET
Siūlome darbą
DRUSKININKUOSE
PARDUOTUVĖS
DIREKTORIUI
ir
KASININKAMS-
PARDAVĖJAMS

- draugiškas kolektyvas;
- laiku mokamas atlyginimas;
- visos socialinės garantijos.

Daugiau informacijos tel.
8 615 25071
arba
www.freshmarket.lt/karjera

Viena moderniausių ir didžiausių mėsos perdirbimo gamyklų Lietuvoje.

AGROVET
MĖSA IR MĖSOS GAMINIAI

"Pajūrio mėsinė"
superka galvijų priauglį, karves ir veršelius.

• Gyvulius paimame iš kiemo;
• Superkame pagal skerdenų klasifikaciją arba gyvųjų svorį;
• Atsiskaitome grynais arba pavedimu.

Tel.: 8-656-93118; 8-698-72248.

BRANGIAI IR GREITAI PERKAM MIŠKĄ
ATSISKAITOM IŠ KARTO
TEL. 867734064

SUTEIKIU PASKOLĄ
Tel. 8 687 82 448

Informuojame, kad dėl planinio elektros įrenginių remonto elektros energija bus išjungta šiems vartotojams:

Adresas	Data	Laikas
Druskininkų rajonas Baltosios Ančios HES k., Diržų k., Gerdašių k.: Gerdašių 2, 22, 3, 18A, Rasos 2, 3, 7, Lipiūnų k.: Lipiūnų 14, Nemuno kel. 88, 88B, 88C Didžiasalio k.: Alyvų 20-22, 23	rugsėjo 11 d.	08-18 val.
	rugsėjo 08-12 d.	07:30-19 val.

Elektros vartotojams, kurie pateikė arba atnaujino savo kontaktus (mob. tel. numerį ir el.p. adresą) savitarnos svetainėje www.manoelektra.lt arba tel. 1802, informaciją apie planuojamus tinklo remonto darbus ir gedimų šalinimą pranešime asmeniškai. Informacija elektros tiekimo ir vartojimo klausimais tel. 1802 arba www.lesto.lt

Informuojame, kad dėl planinio elektros įrenginių remonto elektros energija bus išjungta šiems vartotojams:

Adresas	Data	Laikas
Druskininkų rajonas Grūto k.: Parko 29, 33, 39-41, 45 Druskininkai: Vilniaus al. 10	rugsėjo 09 d.	10-14 val.
	rugsėjo 11 d.	09-17 val.

Elektros vartotojams, kurie pateikė arba atnaujino savo kontaktus (mob. tel. numerį ir el.p. adresą) savitarnos svetainėje www.manoelektra.lt arba tel. 1802, informaciją apie planuojamus tinklo remonto darbus ir gedimų šalinimą pranešime asmeniškai. Informacija elektros tiekimo ir vartojimo klausimais tel. 1802 arba www.lesto.lt

Brangiai perkame miškus visoje Lietuvoje. Domina įvairaus brandumo ir sudėties miškai. Išsikirtimui arba su žeme. Atsiskaitome iš karto. Sėkmingai dirbame rinkoje jau 13 metų. UAB „Girystis“ tai saugaus sandorio garantas!
Tel: 8-62-62-63-63

UAB "Amla"
Stato, restauruoja rąstinius, karkasinius namus ir pirtis, atlieka vidaus apdailą. Įrengia lauko terasas ir lieptus. Daro raizytas kolonas. Parduoda statybinių medieną. Nuomoja sunkvežimį su kranu. Frezuoja, obliuoja rąstus pastatų sienojams. Superka apvalią medieną.
Tel. 8-682-66872.

Atlieku vidaus patalpų remonto darbus. Ilgametė patirtis.
Tel. (8-689) 67489.

GAMINAME šiltas, saugias nuosavų namų ir butų **IŠORĖS DURIS.**
Tel. (8-653) 93193.

DNSB „Gintaras“ skelbia konkursą iki sezono šildymo pradžios pastatyti balansinius ventilius.
Atrankos kriterijus – mažiausia pasiūlyta kaina. Kreiptis: iki rugsėjo 12 d. adresu Veisiejų g. 12-9, Druskininkai, tel. (8-617) 05992.

Prekiausime AB „Vilniaus paukštynas“ vištomis, mėsiniais viščiukais (reikia užsisakyti), lesalais.
TREČIADIENI, RUGSĖJO 10 D.: Leipalingyje - 12.35 val., Ricieliuose - 13.05 val., Snaigupėje - 13.15 val., Gailiūnuose - 13.25 val., Druskininkuose (prie buv. "baltarusių" turgaus) - 13.35 val., Neravuose - 14.05 val., Grūte - 14.20 val. **Tel. (8-612) 75682.**

Vaikų laisvalaikio centras "SMILTELĖS" teikia vaikų priežiūros paslaugas.
Tel. (8-678) 19423.

PERKAME MIŠKĄ su žeme ir išsikirtimui.
Atliekame:
- miško valymo, retinimo, sanitarinius kirtimus.
- medienos ištraukimo darbus.
- miško sodinimo ir priežiūros darbus.
Tel. 8-688-80175
el. p. uabloginta@gmail.com

SIENŲ ŠILTINIMAS Į ORO TARPUS
Tel. 8 615 56000

PIRKITE VIŠTAS ir VIŠTITES
Rugsėjo 8 d.(pirmadienį) ir 10 d.(penktadienį) prekiausime 10 mėn. dedančiomis, rudomis, olandiškomis, dedeklėmis vištomis (10 Lt), jaunomis 3-5 mėn. rudomis, raibomis, juodomis, baltomis vištaitėmis, pašarais: Ricieliuose - 9.30 val., Snaigupėje - 9.40 val., Gailiūnuose - 9.50 val., Druskininkuose(prie buvusio "baltarusių" turgaus) - 10 val., Neravuose-10,15 val., Viečiūnuose - 10.20 val., Grūte - 10.30 val., Švendubrėje-10,50 val., Leipalingyje - 11.20 val. **Tel. (8-612) 17831.** Vilkiškių raj. Alvitės

ĮMONĖ PERKA BRANDŲ MIŠKĄ, sodintus eglynus, pušynus
Tel.: nuo 40 iki 70 metų
8 611 29 161, 8 687 31 880

Mini ekskavatoriaus ir mini krautuvo nuoma.
Žemės kasimo, lyginimo darbai. Karkasinių namų statyba. Įvairių krovinių gabenimas. Eglės ir pušies rąstų supirkimas.
Tel. (8-675) 55676.

PERKAME MIŠKĄ
Su žeme arba išsikirtimui. Konsultuojame. Atliekame sanitarinius kirtimus, miškų retinimus. Rengiame miškotvarkos projektus.

Dzūkijos Mediena **Tel. 8 698 55 325** Tel. / Faks. (8 315) 228 97 info@dzukijosmediena.lt

Išnuomojamos 100 kv. m patalpos Gardino g., tinkančios komercinei veiklai arba sadėliavimui.
Tel. 8-610-07653.

PARDUODAMI NAUJI ŠALDYTVUVAI IR ŠALDIKLIAI "Snaigė"
Naujas dizainas, antibakterinė sistema. Garantija – 2 m. Atvežame į namus nemokamai.
Tel. (8-656) 12550.

UAB "Leipmetas" perka spalvotų ir juodųjų metalų laužą Leipalingyje.
Didesni kiekį pasiima patys.
Tel. (8-682) 20383, (8-687) 66440.

PARDUODA SKALDYTAS MALKAS.
Išrašome PVM sąskaitas-faktūras.
Tel. (8-600) 11011.

Kviečiame į Turauskų kaimo turizmo sodybą (pirtis, baseinas, pokylių salė, keturračiai ir kitos pramogos).
Išsamiau: www.turauskusodyba.lt
Tel. (8-612) 50727, (8-677) 88727.

Greitai, kokybiškai ir pigiai vokiška įranga BETONUOJAME GRINDIS.
Tel. (8-685) 66346, (8-616) 81998.

Kombainu pjauname javus.
Vežame, transportuojame javus.
Tel. (8-615) 72008, (8-617) 32945.

UAB "Delvira" ieško darbuotojų:
• padavėjos(-o) - su patirtimi, • valytojos(-o), • administratorės(-iaus).
Tel. (8-677) 13107.

Brangiai perkame miškus ir su žeme - išsikirtimui.
Atsiskaitome iš karto.
Tel. (8-686) 80372

STOGAI IR FASADAI
RUUKKI
• lietaus vandens nuvedimo sistema
• skardos lankstinių gamyba
• konsultavimas, matavimas, skaičiavimas, pristatymas
VIDARA
Alytus, Santaikos g. 10
Tel. (8 315) 75 411
Mob. Tel. 8 685 45878, 8 699 56322

Parduoda spygliuočių ir lapuočių malkas, supjautas kaladėlėmis.
Atvežimas nemokamas. **Tel. (8-601) 46179.**

Reikalingi krovikai, sandėlio darbininkai.
Tel. 57202.

VANDENS GRĘŽINIAI, GEOTERMINIS ŠILDYMAS.
Darbai nuo A iki Z visoje Lietuvoje ištikus metus! Garantija, aptamavimas. www.Melkerlita.lt
Linias 861608020, Rolandas 868683265.

Stambi įmonė brangiai perka įvairaus brandumo miškus Lietuvoje.
Tel. (8-633) 33333; (8-644) 44444.

Plastikiniai langai, balkonų stiklinimas, durys.
Gaminiam ir darbams - garantija. Senus langus išvežame. Galima pirkti išsimokėtinai.
www.languera.lt. **Tel. 8 647 22 455.**

SANTECHNIKOS DARBAI: vandentiekio, kanalizacijos, šildymo montavimas ir remontas. Pervežame krovinius iki 1,5 tonos.
Tel. (8-685) 27240.

STATYBOS DARBAI
Dirbame su savo įrankiais ir stelažais Karkasas; Stogai (ir renovacija); Terasos; Tvoros; Kiti medžio darbai.
Tel. (8-604) 65696.

UAB "Leipalingio giria"
Perka statų mišką su žeme ir be jos. Retinimai, sanitariniai kirtimai, miško at sodinimas, konsultavimas.
Tel. (8-618) 42266, (8-313) 43248.

SIENŲ ŠILTINIMAS užpildant oro tarpus **1m² nuo 5Lt** (1,45 EUR)
Tel. 8 606 43131

UAB „Juozo statyba“ atlieka įvairius statybos darbus: betonuojame pamatus, mūrį ir montuojame sienas, dengiame stogus, apdailiname išorę ir vidų; atliekame santechnikos ir elektros darbus, įrengiame gerbūvį, tveriamą tvoras ir kt.
Tel. (8-612) 92239,
el. paštas: jurgaitis.stato@gmail.com

Miškų Projektai
brangiai perka MIŠKUS bei įvairią Medieną žemes, pievas, sodybas
8-676-41155

ĮMONĖ UAB "AVA GROUP" GEROMIS KAINOMIS PERKA MIŠKĄ SU ŽEME AR IŠSIKIRSTI.
Tel. (8-698) 87336.

SIENŲ ŠILTINIMAS į oro tarpus
Tel. 8 696 42 020

Margų karjeras
Parduoda: gamtinį žvyrą ir smėlį, sijotą žvyrą (frakcijos: 0-4, 4-16, 16-32 mm). Gali pristatyti.
Atlieka: žemės stumdymo bei lyginimo, betonavimo darbus.
Išnuomoja savivartį.
Išsamiau tel. (8-685) 05842, (8-687) 62178.

Dėkoju
Nuoširdžiai dėkojame pagalbos 112, priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos darbuotojams, policijos pareigūnams, budėjusiems liepos 26 d., "Okonos" darbuotojams, Druskininkų parapijos klebonui, giminėms, draugams ir pažįstamiems, užjautusiems ir padėjusiems, palydintį paskutinę kelionę mūsų mylimą sūnų, brolių Juozą PETRULIŲ.
Liūdi mama bei seserys su šeimomis

Sveikiname susituokusius rugpjūčio 30-ąją:

Eveliną Mišinytę – Puzevič ir Andžej Puzevič

Viktoriją Belevičiūtę – Vailionienę ir Vytautą Vailionį

Gintarę Mikėlionytę – Janulienę ir Povilą Janulį

Saulėgražos – milžinės

Marijos Nemiotkienės sodyba Baltašiškėje šią vasarą pasipuošė neregėto dydžio saulėgražomis. Moteris, viename iš prekybos centrų nusipirkusi dekoratyvinių sėklų, tikėjosi savo kieme užsiauginti nedidelių geltonų žiedų, tačiau rezultatas pranoko lūkesčius. Tokias pačias sėklas Marija daigino ir ankstesniais metais, todėl šeiminkė buvo tikra, kad ir šįmet jos sode išaugs maždaug astrų dydžio geltogalgvės gražuolės. „Tačiau saulėgražos šįmet ėmė stypti aukštyr kaip ant mielių. Juokiausi anūkėlei, kad mūsų gėlės, kaip ta pupa pasakoje, augs tiek, kad pradurs dangų. Išstypo jos tikrai milžinės - nedaug lapų, storais kotais ir didelėmis galvomis. Net pamatavom dėl įdomumo – trys metrai ir 48 centimetrai didžiausios saulėgražos ūgis! Pirmą kartą tokį stebuklą matau savo kieme“, - pasakojo Marija.

„Labai myliu gėles“, - sako M. Nemiotkienė, kurios rankomis išpuoselėta sodyba glosto visų akį.

„Druskonio“ inf.

„DŽŪKAI – UKRAINOS KARIAMS“

Kviečiame prisidėti prie paramos daiktais Ukrainos nacionalinės armijos kariams

Reikalingų daiktų sąrašas:

1. Šilti rūbai (storos kojinės, džemperiai, pinstinės)
2. Negenantys maisto produktai (konservai, šokoladas, sausūs mišiniai, sausainiai, džiovinti vaisiai ir t.t.)
3. Higienos priemonės (muilas, skatimosi priemonės, rankšluosčiai, tualetinis popierius)
4. Medikamentai (mėsd. paketai, nuskalusi naminiai vaistai, tvėrsčiai, C vitaminas).

Parama renkama iki 2014 m. rugsėjo 15 d. šiuose punktuose:

LAZDIJUOSE: savivaldybės administracijoje I aukšte (Vilniaus g. 1, Lazdijai), taip pat kiekvienos seniūnijos administracinėse patalpose. Tel. informacijai: 8 628 83758.

ALYTUJE: Jurgio Kunčino viešojoje bibliotekoje (Sėrių g. 2, Alytus). Tel. informacijai: 8 612 55253.

DRUSKININKUOSE: Tel. informacijai: 8 617 37981.

VISA INFORMACIJA APIE PAGALBĄ UKRAINAI:
<https://www.facebook.com/groups/297146303789969/>

„DRUSKININKŲ JAUNUOMENĖ - GYVENIMAS NE PROVINCIOJE“

Kur pakėlė sparnus „Ryto“ gimnazistai?

Ūla JASIULEVIČIŪTĖ

Kai pirmokėliai pirmą kartą išgirsta mokyklos himną ir visą vasarą nekantravę pamato savo pirmąją mokytoją, o naujieji, nežymiai pasipūtę abiturientai apžvelgia sausakimšą, mokinių prigužėjusią mokyklos aikštę, suprasdami, jog dabar jie čia vyriausi, 206 druskininkiečiai, praėjusių vasarą išlaikę valstybinius egzaminus, pradeda nau-

ją, nepatirtą ir labiau nei bet kada atsakingą gyvenimo etapą.

Šių metų bendrajame priėmime į Lietuvos aukštąsias mokyklas dalyvauti užsiregistravo 39 712 asmenų. Per bendrąjį priėmimą valstybės finansuojamose vietose, nefinansuojamose su studijų stipendija ir tikslinio finansavimo sutartis pasirašė 14 811 asmenų, o valstybės nefinansuojamose vietose 12 230 asmenų.

„Ryto“ gimnazijos duomenimis iš viso šįmet į aukštąsias mokyklas įstojo 156 abiturientai: į universitetus 86 asmenys, o į kolegijas 65. Kaip ir kiekvienais metais daugiausiai jaunuolių įstojo į Vilniaus universitetą, kuris jau ne pirmus metus švenčia laimėjęs populiariausio universiteto Lietuvoje taurę. Į jį įstojo 28 „Ryto“ gimnazijos moksleiviai, į Vilniaus Gedimino technikos universitetą 19, į Vilniaus ko-

legiją 27, į Kauno kolegiją - 9 ir t.t. Į Europos šalis, tokias kaip Anglija, Danija ir Norvegija, išvyko 5 moksleiviai.

Tai, jog medicina, verslas, teisė ir ekonomika buvo populiariausias pasirinkimas, nebestebina, tačiau jau antrus metus susidomėjimas tiksliais bei inžineriniais mokslais auga ne tik tarp Druskininkų miesto jaunimo, bet visoje Lietuvoje. Pavyzdžiui, Vilniaus Gedimino technikos universitete šiais metais priimta 7 procentais dau-

giau pirmakursių, nei praėjusiais metais, iš viso 1925.

Taip pat yra keletas „Ryto“ gimnazijos abiturientų, pasirinkusių studijuoti Lietuvos Edukologijos universitete pedagogo specialybę, grafinį dizainą, grafinių komunikacijų dizainą, prancūzų, anglų ar ispanų kalbas.

Iš 206 baigusiu mokslėvių 26 jaunuoliai studijuoti nežada. 18 iš jų dirbs arba jau dirba Lietuvoje, o 6 planuoja dirbti arba jau dirba užsienyje.